

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในด้านวัตถุประสงค์ สาเหตุที่อ่าน แหล่งการอ่าน เวลาที่ใช้ จำนวน ภาษา ประเภท เนื้อหาของหนังสือที่อ่าน และปัญหาในการอ่าน

การวิจัยนี้ได้กำหนดสมมุติฐานในการวิจัยว่า

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และอ่านหนังสือภาษาไทยประเภทสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีประสบปัญหาการอ่านในระดับมาก คือ หนังสือมีเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร 9 แห่ง ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 404 คน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เข้าใช้ห้องอ่านหนังสือทั่วไป ในหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยต้นสังกัด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ 4 ตอน ดังนี้

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความสนใจอ่านหนังสือโดยทั่วไป
3. ความสนใจอ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี
  - 3.1 การอ่านหนังสือสารคดี
  - 3.2 การอ่านหนังสือบันเทิงคดี
4. ปัญหาในการอ่านและข้อเสนอแนะอื่นๆ
  - 4.1 ปัญหาในการอ่าน
  - 4.2 ข้อเสนอแนะ

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวน 404 ฉบับ ให้แก่นักศึกษาที่เข้าใช้ในหอสมุดกลาง ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร 9 แห่ง จำนวน 404 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 394 ชุด (ร้อยละ 97.52) เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 357 ชุด (ร้อยละ 88.37) จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 189 คน (ร้อยละ 52.94) เป็นเพศหญิง จำนวน 168 คน (ร้อยละ 47.06) เป็นเพศชาย (ตารางที่ 3)

2. ความสนใจอ่านหนังสือโดยทั่วไป

นำเสนอข้อมูลการอ่านหนังสือของนักศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับสภาพการอ่านหนังสือ สาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือ สาเหตุที่อ่านหนังสือ วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ แหล่งการอ่าน เวลาที่ใช้ในการอ่าน จำนวนหนังสือที่อ่าน ประเภทและเนื้อหาของหนังสือที่อ่าน

2.1 สภาพการอ่านหนังสือ

จากการสอบถามสภาพการอ่านหนังสือในรอบปีที่ผ่านมา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 315 คน (ร้อยละ 88.24) เป็นผู้ที่อ่านหนังสือ และนักศึกษาจำนวน 42 คน (ร้อยละ 11.76) เป็นผู้ไม่อ่านหนังสือ สภาพการอ่านหนังสือของนักศึกษาทั้งชายและหญิงตรงกัน คือ นักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อ่านหนังสือ ชายจำนวน 142 คน (ร้อยละ 84.52) และหญิงจำนวน 173 คน (ร้อยละ 91.53) นักศึกษาส่วนน้อย ชายจำนวน 26 คน (ร้อยละ 15.48) และหญิงจำนวน 15 คน (ร้อยละ 8.47) เป็นผู้ไม่อ่านหนังสือ (ตารางที่ 4)

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อ่านหนังสือ ซึ่งแสดงว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการอ่านหนังสือ อาจเนื่องจากนักศึกษาเป็นวัยที่อยู่ในช่วงการศึกษาเล่าเรียน การอ่านเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทางการเรียน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านคลายเครียด คลายความวิตกกังวล สร้างความเพลิดเพลิน และความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เข้าใช้หอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยน่าจะมีส่วนให้ได้ข้อมูลของนักศึกษาที่สนใจอ่านหนังสือจำนวนมาก

2.2 สาเหตุที่นักศึกษาไม่อ่านหนังสือ

จากผลการวิจัยในข้อ 2 นักศึกษาจำนวน 42 คน (ร้อยละ 11.76) ไม่อ่านหนังสือที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมา การพิจารณาสาเหตุที่นักศึกษาไม่อ่านหนังสือ จำแนกเป็น 4 สาเหตุ ได้แก่ ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่มีหนังสือที่ตรงกับความสนใจ ไม่รู้จักหนังสือที่น่าอ่าน และใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือมีสาเหตุต่างๆ ดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 71.43) ใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือ นักศึกษาจำนวนรองลงมา 14 คน (ร้อยละ 33.33) คือ ไม่มีหนังสือที่ตรงกับความสนใจ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.81) ไม่ชอบอ่านหนังสือ และน้อยที่สุด จำนวน 6 คน (ร้อยละ 14.29) ไม่รู้จักหนังสือที่น่าอ่าน

ในกลุ่มผู้ใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือ (31 คน) พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 27 คน (ร้อยละ 87.09) ใช้โทรทัศน์ รองลงมาจำนวน 19 คน (ร้อยละ 61.29) ใช้วิทยุ และน้อยที่สุดจำนวน 15 คน (ร้อยละ 48.38) ใช้อินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือส่วนใหญ่ใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ที่พบว่ากิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนิยมทำในเวลาว่าง คือ ดูโทรทัศน์ วิทยุ ฟังวิทยุ สังสรรค์กับเพื่อน อ่านหนังสือ และออกกำลังกาย ตามลำดับ การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ไม่อ่านหนังสือส่วนใหญ่ใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือน่าจะเป็นเพราะการดูโทรทัศน์ วิทยุ ฟังวิทยุ เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายและสะดวก รวดเร็ว และได้รับข่าวสาร ความรู้ และความบันเทิงเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือ โดยใช้เวลาน้อยกว่า สำหรับนักศึกษายบางส่วนที่ใช้อินเทอร์เน็ตแทนการอ่านหนังสือ อาจเนื่องจากในยุคนี้เป็นยุคสารสนเทศ ข้อมูลความรู้ต่างๆ เข้ามาได้อย่างรวดเร็ว เว็บไซต์ที่ให้บริการในอินเทอร์เน็ตมีความหลากหลาย ทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบของเว็บไซต์ และเป็นสื่อที่นักศึกษาสามารถคัดเลือกสารสนเทศที่ต้องการได้เอง และมีความทันสมัย ทันเหตุการณ์มากจึงทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่นักศึกษาใช้แทนการอ่านหนังสือ

สาเหตุรองลงมาที่ทำให้นักศึกษาไม่อ่านหนังสือ ได้แก่ ไม่มีหนังสือที่ตรงกับความสนใจ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 33.33) ไม่ชอบอ่านหนังสือ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 23.81) และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 14.29) ไม่รู้จักหนังสือที่น่าอ่าน อาจเป็นเพราะในรอบปีที่ผ่านมา สำนักพิมพ์อาจจะผลิตหนังสือในเนื้อหาที่นักศึกษาสนใจออกมาน้อย นักศึกษาไม่พบหนังสือที่ตรงกับความสนใจจึงไม่ต้องการอ่านหนังสือและใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่นที่ตรงกับความสนใจมากกว่า

นักศึกษาทั้งชายและหญิงที่ไม่อ่านหนังสือจำนวนสูงสุดและเป็นส่วนใหญ่ ชายจำนวน 18 คน (ร้อยละ 69.23) และหญิงจำนวน 12 คน (ร้อยละ 75.00) ใช้สื่อต่างๆ แทนการอ่านหนังสือ นักศึกษาชายและหญิงจำนวนรองลงมามีสาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือแตกต่างกัน ดังนี้ ไม่มีหนังสือที่ตรงกับความสนใจ ชายจำนวน 10 คน (ร้อยละ 38.46) หญิงจำนวน 4 คน (ร้อยละ 25.00) ไม่ชอบอ่านหนังสือ ชายจำนวน 5 คน (ร้อยละ 19.23) หญิงจำนวน 5 คน (ร้อยละ 31.25) นักศึกษาชายและหญิงจำนวนน้อยที่สุดมีสาเหตุที่ไม่อ่านหนังสือตรงกัน คือ ไม่รู้จักหนังสือที่นำอ่าน ชายจำนวน 4 คน (ร้อยละ 15.38) และหญิงจำนวน 2 คน (ร้อยละ 12.50) ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

2.3 สาเหตุที่นักศึกษาอ่านหนังสือ

สาเหตุที่นักศึกษาจำนวน 315 คนอ่านหนังสือ จำแนกเป็น 4 สาเหตุ ได้แก่ ความสนใจของตนเอง คำแนะนำ ชักชวนของบุคคล การรับรู้จากสื่อ และความเด่นของหนังสือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีสาเหตุที่อ่านหนังสือหลายประการ ดังนี้ นักศึกษาที่อ่านหนังสือเกือบทั้งหมดจำนวน 312 คน (ร้อยละ 99.05) อ่านหนังสือเนื่องจากความสนใจของตนเอง นักศึกษาจำนวนรองลงมาจำนวน 227 คน (ร้อยละ 72.06) อ่านหนังสือเนื่องจากรับรู้จากสื่อต่างๆ จำนวน 215 คน (ร้อยละ 68.25) อ่านหนังสือเนื่องจากคำแนะนำ คำชักชวนของบุคคล และจำนวน 185 คน (ร้อยละ 58.73) อ่านหนังสือเนื่องจากความเด่นของหนังสือ ตามลำดับ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่อ่านหนังสือมีความสนใจในการอ่านหนังสือเนื่องจากความสนใจของตนเอง สอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีความสนใจค้นคว้าหาสิ่งแปลกใหม่ ต้องการแสวงหาจุดยืนและรสนิยมของตนเอง ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นการเลือกหนังสืออ่านจึงตัดสินใจที่จะอ่านตามความต้องการของตน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุธันนี กิติริ (2520) วรศิริ ธรรมประดิษฐ์ (2524: ง) กาญจนา พุทธนิมนต์ (2530: ง) วิภาดา บุนนาค (2530: 70) ทรงศรี อักษรเสื่อ (2532: ค) สุมณา อินทร์คำน้อย (2539: ข) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกอ่านตามความสนใจของตนเอง เป็นสาเหตุแรก

นักศึกษาชายและหญิงที่อ่านหนังสือมีสาเหตุที่อ่านหลายประการและสอดคล้องกัน ดังนี้ นักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่อ่านหนังสือเนื่องจากความสนใจของตนเอง ชาย

จำนวน 141 คน (ร้อยละ 99.30) และหญิงจำนวน 171 คน (ร้อยละ 98.84) จำนวนรองลงมาอ่านหนังสือเนื่องจากรับรู้จากสื่อ ชายจำนวน 102 คน (ร้อยละ 71.83) และหญิงจำนวน 125 คน (ร้อยละ 72.25) อ่านหนังสือเนื่องจากคำแนะนำ คำชักชวนของบุคคล ชายจำนวน 93 คน (ร้อยละ 65.49) และหญิงจำนวน 122 คน (ร้อยละ 70.52) และอ่านหนังสือเนื่องจากความเด่นของหนังสือ ชายจำนวน 76 คน (ร้อยละ 53.52) และหญิงจำนวน 109 คน (ร้อยละ 63.01) (ตารางที่ 6)

2.3.1 การอ่านที่มีสาเหตุจากความสนใจของตนเอง

การอ่านที่มีสาเหตุจากความสนใจของตนเอง จำแนกตามสิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาสนใจอ่านเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ ผู้ประพันธ์ ชื่อเรื่อง รูปเล่ม และเนื้อหาของหนังสือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 289 คน (ร้อยละ 92.63) มีแรงจูงใจในการอ่านจากเนื้อหาของหนังสือ รองลงมาจำนวน 146 คน (ร้อยละ 46.79) จากชื่อเรื่อง จำนวน 105 คน (ร้อยละ 33.65) จากผู้ประพันธ์ (ผู้แต่ง/ผู้แปล) และจำนวน 90 คน (ร้อยละ 28.85) จากรูปเล่ม ตามลำดับ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่มีสาเหตุในการอ่านจากความสนใจของตนเอง คือ เนื้อหา รองลงมาคือชื่อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย มีความสนใจและอยากรู้อยากเห็น และเลือกอ่านหนังสือเพราะต้องการรู้เรื่องราวตามความสนใจของตน การรู้เนื้อหาของหนังสือนั้นย่อมสำรวจได้ง่ายก่อนการอ่านโดยดูข้อมูลบนปกหลังหรือใบหุ้มปก จากหนังสือตัวอย่างที่เปิดดูได้ และจากคำนำหรือสารบัญภายในเล่ม ฯลฯ สำหรับชื่อเรื่องเป็นส่วนที่ทำให้เห็นภาพได้ว่า หนังสือเล่มนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรอย่างรวดเร็วและอาจสะดุดตา ชวนอ่านทำให้ตัดสินใจได้ง่ายว่า ต้องการอ่านหนังสือเล่มดังกล่าวหรือไม่

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุธันนี กี่ศิริ (2520: ง) วรศิริ ธรรมประดิษฐ์ (2524: ง) กาญจนา พุทธนิมิตต์ (2530: ง) วิภาดา บุนนาค (2530: ง) ทรงศรี อักษรเสื่อ (2532) และ Moffitt (1992) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพรทิพย์ วัฒนสุกุล (2517) ผลิวัลย์ รองสวัสดิ์ (2520:ง) สุมนา อินทร์คำน้อย (2539: ข) ที่พบว่านักศึกษาอ่านด้วยความสนใจต่อผู้เขียน หรือเคยอ่านผลงานของนักเขียนผู้นั้นมาก่อน

นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีสาเหตุที่อ่านหนังสือหลายประการ และอยู่ในลำดับสอดคล้องกัน คือ เนื้อหา ชายจำนวน 132 คน (ร้อยละ 93.62) และหญิงจำนวน 157 คน (ร้อยละ 91.81) รองลงมาคือชื่อเรื่อง ชายจำนวน 67 คน (ร้อยละ 47.52) และหญิงจำนวน 79 คน (ร้อยละ

46.20) ผู้ประพันธ์ ชายจำนวน 47 คน (ร้อยละ 33.33) และหญิงจำนวน 58 คน (ร้อยละ 33.92) และรูปเล่ม ชายจำนวน 38 คน (ร้อยละ 26.95) และหญิงจำนวน 52 คน (ร้อยละ 30.41) ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

2.3.2 การอ่านที่มีสาเหตุจากคำแนะนำ คำชักชวนของบุคคล

การอ่านของนักศึกษาที่มีสาเหตุจากคำแนะนำ คำชักชวนของบุคคล ซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ ผู้ปกครอง/พ่อแม่ และเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 187 คน (ร้อยละ 87.00) อ่านตามคำแนะนำ คำชักชวนของเพื่อน รองลงมาจำนวน 90 คน (ร้อยละ 41.90) อ่านตามคำแนะนำ คำชักชวนของอาจารย์ (ร้อยละ 41.90) และน้อยที่สุดจำนวน 31 คน (ร้อยละ 14.40) อ่านตามคำแนะนำ คำชักชวนของผู้ปกครอง/พ่อแม่ ตามลำดับ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่เนื่องจากคำแนะนำ คำชักชวนของเพื่อน สอดคล้องกับลักษณะของวัยรุ่นที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าบุคคลอื่นๆ ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงมักจะทำอะไรที่เหมือนกัน อิทธิพลจากเพื่อนจึงเป็นส่วนสนับสนุนให้นักศึกษาอ่านหนังสือตามที่เพื่อนแนะนำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยสุจิตรา จรจิตร (2545: 63) ที่พบว่าสาเหตุประการหนึ่งในการอ่านของนักศึกษา คือ เพื่อน ส่วนงานวิจัยของสุมนา อินทร์คำน้อย (2539: ข) พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาอ่านหนังสือประการหนึ่ง คือ นักศึกษาเลือกอ่านตามคำแนะนำของอาจารย์

นักศึกษาชายและหญิงที่อ่านหนังสือโดยมีสาเหตุจากคำแนะนำ คำชักชวนของบุคคลมีความสอดคล้องกัน คือ นักศึกษาชายและหญิงจำนวนสูงสุดและเป็นส่วนใหญ่อ่านหนังสือเนื่องจากคำแนะนำ คำชักชวนของเพื่อน ชายจำนวน 79 คน (ร้อยละ 84.95) และหญิงจำนวน 108 คน (ร้อยละ 88.52) รองลงมาอ่านตามคำแนะนำ คำชักชวนของอาจารย์ ชายจำนวน 48 คน (ร้อยละ 51.61) และหญิงจำนวน 42 คน (ร้อยละ 34.43) และน้อยที่สุดอ่านตามคำแนะนำ คำชักชวนของผู้ปกครอง/พ่อแม่ ชายจำนวน 15 คน (ร้อยละ 16.13) และหญิงจำนวน 31 คน (ร้อยละ 13.11) (ตารางที่ 8)

2.3.3 การอ่านที่มีสาเหตุจากการรับรู้จากสื่อ

การอ่านที่มีสาเหตุจากการรับรู้จากสื่อ ซึ่งจำแนกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ วารสาร/นิตยสาร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอ่านโดยรับรู้จากสื่อต่างๆ ตามลำดับดังนี้ วารสาร/นิตยสาร โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และวิทยุ นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านโดยมีสาเหตุจากการรับรู้จากสื่อ 3 ประเภท ได้แก่ วารสาร/นิตยสาร (คอลัมน์วิจารณ์ แนะนำหนังสือ) จำนวน 133 คน (ร้อยละ 58.59) โทรทัศน์ จำนวน 122 คน (ร้อยละ 53.74) และหนังสือพิมพ์จำนวน 116 คน (ร้อยละ 51.10) และรับรู้จากสื่ออื่น ได้แก่ อินเทอร์เน็ตจำนวน 84 คน (ร้อยละ 36.56) และวิทยุจำนวน 46 คน (ร้อยละ 20.26) นอกจากนี้มี นักศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.76) อ่านหนังสือโดยรับรู้จากสื่ออื่นๆ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่อ่านเนื่องจากการรับรู้จากสื่อ 3 ประเภท ได้แก่ วารสาร/นิตยสาร (คอลัมน์วิจารณ์แนะนำหนังสือ) โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ และส่วนน้อยรับรู้จากอินเทอร์เน็ตและวิทยุ ตามลำดับ อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน วารสาร/นิตยสาร ทั้งวารสารวิชาการและวารสารเพื่อความบันเทิงจำนวนมากมีคอลัมน์วิจารณ์ แนะนำหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ ประกอบกับวารสาร/นิตยสารซึ่งมีความหลากหลายในด้านเนื้อหาต่างๆ เป็นสิ่งพิมพ์ที่นักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นนิยมอ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิภาดา บุนนาค (2530: 71) และวารักษ์ พัฒนเกียรติพงศ์ (2531: 110) ที่พบว่าประเภทของหนังสือที่นักศึกษาอ่านมากที่สุด คือนิตยสาร/วารสาร จึงทำให้การรับรู้จากสื่อวารสาร/นิตยสารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสื่ออื่นๆ

นักศึกษาชายและหญิงที่อ่านหนังสือโดยมีสาเหตุจากการรับรู้จากสื่อต่างๆ มีความสอดคล้องกัน ดังนี้ นักศึกษาชายและหญิงจำนวนสูงสุดและเป็นส่วนใหญ่อ่านโดยการรับรู้จากสื่อวารสาร/นิตยสาร ชายจำนวน 56 คน (ร้อยละ 54.90) และหญิงจำนวน 77 คน (ร้อยละ 61.60) รองลงมาซึ่งเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกันรับรู้จากโทรทัศน์ ชายจำนวน 54 คน (ร้อยละ 52.94) และหญิงจำนวน 68 คน (ร้อยละ 54.40) และหนังสือพิมพ์ ชายจำนวน 52 คน (ร้อยละ 50.98) และหญิงจำนวน 64 คน (ร้อยละ 51.20) นอกจากนี้ยังรับรู้จากสื่ออื่น ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ชายจำนวน 42 คน (ร้อยละ 41.18) และหญิงจำนวน 41 คน (ร้อยละ 32.80) และวิทยุ ชายจำนวน 19 คน (ร้อยละ 18.63) และหญิงจำนวน 27 คน (ร้อยละ 21.60) (ตารางที่ 9)

2.3.4 การอ่านที่มีสาเหตุจากความเด่นของหนังสือ

การอ่านหนังสือของนักศึกษาที่มีสาเหตุจากความเด่นของหนังสือ ซึ่งจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ หนังสือที่ได้รับรางวัลและหนังสือขายดี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 144 คน (ร้อยละ 77.84) อ่านเนื่องจากเป็นหนังสือขายดี และจำนวน 92 คน (ร้อยละ 49.73) อ่านเนื่องจากเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพราะเป็นหนังสือขายดี รองลงมาอ่านเพราะเป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล อาจเป็นเพราะหนังสือขายดีที่อยู่ในร้านหนังสือ จัดแสดงอย่างโดดเด่นกว่าหนังสือเล่มอื่นๆ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ประชาสัมพันธ์หนังสือ นอกจากนี้ หนังสือขายดีบางเล่มจะมีรายการส่งเสริมการขายเพิ่มเติม รวมถึงการพูดถึงหนังสือขายดีซึ่งได้รับความนิยมแบบปากต่อปาก ทำให้ผู้ที่ไม่เคยอ่านรู้จักอาจเกิดความสนใจขึ้นมาได้ ส่วนหนังสือที่ได้รับรางวัลนั้นอาจได้รับความนิยมและอยู่ในความสนใจมากในช่วงแรก ภายหลังจากประกาศรางวัล เพราะมีการประชาสัมพันธ์จากสื่อมวลชน ทำให้หนังสืออยู่ในกระแสซึ่งเรียกความสนใจจากผู้อ่านได้ แต่เมื่อพ้นช่วงเวลาประกาศรางวัล ความสนใจในหนังสือเล่มนั้นมักจะลดลงตามเวลาที่ผ่านไป นอกจากนี้ในการพิจารณาคัดเลือกหนังสือที่ได้รับรางวัลนั้นอาจมีเกณฑ์ในการพิจารณาต่างกันไป ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความสนใจของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น เช่น เน้นคุณค่าต่างๆ ของหนังสือ เช่น จำนวนภาษา ทำนองแต่ง และแนวคิดมากกว่าเนื้อเรื่อง หนังสือที่ได้รับรางวัลจึงอาจจะไม่ดึงดูดความสนใจอ่านของนักศึกษาได้เท่ากับหนังสือขายดี

ผลการวิจัยด้านจำนวนผู้ที่อ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลซึ่งพบว่าผู้ที่อ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลมีสัดส่วนต่ำกว่าในสี่ของผู้ที่อ่านหนังสือทั้งหมด แสดงว่านักศึกษาไม่ได้สนใจจะอ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลเท่าที่ควรสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุพรรณิ วราทร (2541: 69) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาด้านวรรณกรรมส่วนใหญ่เคยอ่านหนังสือที่ได้รับรางวัลจำนวนน้อยมาก

นักศึกษาชายและหญิงที่อ่านหนังสือโดยมีสาเหตุจากความเด่นของหนังสือจำนวนสูงสุดและเป็นส่วนใหญ่มิสาเหตุตรงกัน คือ อ่านเนื่องจากเป็นหนังสือขายดี ชายจำนวน 61 คน (ร้อยละ 80.26) และหญิงจำนวน 83 คน (ร้อยละ 76.15) รองลงมาคือ เป็นหนังสือที่ได้รับรางวัล ชายจำนวน 42 คน (ร้อยละ 55.26) และหญิงจำนวน 50 คน (ร้อยละ 45.87) (ตารางที่ 10)

2.4 วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ

วัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ ซึ่งจำแนกเป็น 6 ประการ ได้แก่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเกิดความคิด เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อความทันสมัย ทันเหตุการณ์ พบว่านักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่าน 4 ประการ ได้แก่ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 241 คน (ร้อยละ 76.51) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ จำนวน 225 คน (ร้อยละ 71.43) เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำนวน 190 คน (ร้อยละ 60.32) และเพื่อเกิดความคิด จำนวน 182 คน (ร้อยละ 57.78) จำนวน 152 คน (ร้อยละ 48.25) อ่านเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และน้อยที่สุดจำนวน 136 คน (ร้อยละ 43.17) อ่านเพื่อความทันสมัย ทัน-เหตุการณ์ ตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ 4 ประการ ได้แก่ อ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพื่อเกิดความคิด ตามลำดับ โดยการอ่านเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์เป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านของนักศึกษาส่วนน้อยจำนวน 152 คน (ร้อยละ 48.25)

ผลการวิจัยนี้ จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1 ที่กำหนดว่า นักศึกษาปริญญาตรีส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการอ่านในการวิจัยนี้เป็นการอ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่จึงอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันนักศึกษาก็ต้องการความสำเร็จในการศึกษาจึงอ่านเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วย นอกจากนี้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เข้าใช้หอสมุดกลางของสถาบันที่ศึกษาขอมทำให้ได้ข้อมูลจากผู้ที่มีความสำคัญแก่การอ่าน จึงน่าจะมีผลให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านดังที่ปรากฏ ส่วนวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐานอาจมีขอบเขตไกลจากสถานภาพนักศึกษาเกินไป จึงมีผู้ตอบน้อย

ผลการวิจัยในส่วนนี้ มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา พุทธนิมิตต์ (2520: ง) วิภาดา บุนนาค (2530: 74) และวราภรณ์ พัฒนเกียรติพงศ์ (2531: 111) ที่พบว่าวัตถุประสงค์ในการอ่านของนิสิตต้องการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเป็นวัตถุประสงค์แรก และเพื่อความรู้เป็นวัตถุประสงค์รอง แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตนา โทศรภวานนท์ (2508) อัญชติ

แหล่ชุกกลัน (2520: ง) สุชนนี กิติริ (2520: ง) พลิวัดย์ รองสวัสดิ์ (2520: ง) ที่พบว่า นักศึกษาอ่านเพื่อให้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

นักศึกษาชายและหญิงมีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือแตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ 5 ประการตามลำดับได้ดังนี้ นักศึกษาจำนวนสูงสุด 114 คน (ร้อยละ 80.28) อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ รองลงมาจำนวน 95 คน (ร้อยละ 66.90 เท่ากัน) อ่านเพื่อเกิดความคิด และเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 85 คน (ร้อยละ 59.86) อ่านเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ จำนวน 78 คน (ร้อยละ 54.93) เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และน้อยที่สุดจำนวน 71 คน (ร้อยละ 50.00) อ่านเพื่อความทันสมัย ทันเหตุการณ์ แต่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ 4 ประการดังนี้ จำนวนสูงสุด 146 คน (ร้อยละ 84.39) เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ รองลงมาจำนวน 112 คน (ร้อยละ 64.74) เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำนวน 111 คน (ร้อยละ 64.16) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และจำนวน 87 คน (ร้อยละ 50.29) เพื่อเกิดความคิด จำนวน 67 คน (ร้อยละ 38.73) เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และน้อยที่สุดจำนวน 65 คน (ร้อยละ 37.51) เพื่อความทันสมัย ทันเหตุการณ์ ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับจิตวิทยาการอ่านที่พบว่าลักษณะการอ่านหนังสือของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน โดยเพศชายจะอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนความรู้และอ่านหนังสือในสาขาวิชาต่างๆมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะอ่านหนังสือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านหนังสือของเพศหญิงจึงนิยมอ่านหนังสือนวนิยายมากกว่าเพศชายเนื่องจากเพศหญิงมีจินตนาการ ความเพ้อฝันสูงกว่าเพศชาย (ปราณี เชียงทอง 2530: 78)

2.5 แหล่งการอ่าน

แหล่งที่ได้หนังสือมาอ่าน ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ แหล่งการอ่านที่เป็นบุคคล และแหล่งการอ่านที่เป็นสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้แหล่งการอ่านทั้งสองประเภท ดังนี้ นักศึกษาจำนวน 311 คน (ร้อยละ 98.73) อ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นสถานที่ให้บริการหนังสือ และจำนวน 303 คน (ร้อยละ 96.19) อ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นบุคคล

นักศึกษาชายและหญิงเกือบทั้งหมดใช้แหล่งการอ่านทั้งสองประเภทสอดคล้องกัน โดยนักศึกษาชายจำนวน 140 คน (ร้อยละ 98.59) และหญิงจำนวน 171 คน (ร้อยละ 98.84) ได้หนังสือมาอ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นสถานที่ให้บริการหนังสือ และนักศึกษาชายจำนวน 138 คน (ร้อยละ

97.18) และหญิงและจำนวน 165 คน (ร้อยละ 95.38) ได้หนังสือมาอ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นบุคคล

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาเกือบทั้งหมดใช้แหล่งการอ่านทั้งประเภทแหล่งบริการหนังสือและแหล่งบุคคล น่าจะเป็นเพราะนักศึกษามีความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งที่เป็นบุคคลซึ่งรวมถึงตนเอง และเข้าใช้แหล่งบริการหนังสือต่างๆ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งมีแหล่งบริการหนังสืออยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งห้องสมุด ร้านจำหน่ายหนังสือ ร้านเช่าหนังสือ รวมทั้งการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เข้าใช้ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยจึงมีแนวโน้มที่นักศึกษาจะใช้แหล่งบริการหนังสือคือห้องสมุดค่อนข้างมาก ในส่วนของแหล่งบุคคล ได้แก่ ตนเองหรือบุคคลใกล้ชิด นักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่สามารถหาซื้อหนังสือที่ตนเองต้องการอ่านได้ง่าย และเข้าถึงแหล่งบริการหนังสือที่เป็นร้านจำหน่ายหนังสือและร้านเช่าหนังสือได้สะดวก นอกจากนี้ในมหาวิทยาลัยมักจะมีศูนย์หนังสือซึ่งทำหน้าที่จำหน่ายหนังสือที่ผลิตขึ้นโดยมหาวิทยาลัยและจำหน่ายหนังสืออื่นๆ ควบคู่ไปด้วย บริเวณภายนอกมหาวิทยาลัยมักจะมีร้านหนังสือตั้งอยู่ รวมทั้งภายในห้างสรรพสินค้า ซึ่งเป็นแหล่งที่วัยรุ่นนิยมเข้าไปใช้บริการ ทำให้การเข้าถึงร้านขายหนังสือทำได้สะดวก

ผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับการวิจัยของผลิวัลย์ รองสวัสดิ์ (2520) สุพันธ์ กิติศิริ (2520) และวราภรณ์ พัฒนเกียรติพงษ์ (2531) พบว่า นักศึกษาจำนวนมากที่สุดใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งการอ่าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา พุทธนิมิตต์(2530) ที่พบว่า วิธีที่นักเรียนนายเรือส่วนใหญ่ได้หนังสือมาจากการซื้ออ่านเอง และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของKaur และ Thiyagarajah (1999) ที่พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเช่าหนังสือมาอ่าน

การอ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นบุคคล ซึ่งจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ตนเอง บุคคลในครอบครัวและเพื่อน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้หนังสือมาอ่านจากตนเองและเพื่อน โดยนักศึกษาจำนวน 250 คน (ร้อยละ 79.37) อ่านหนังสือของตนเอง รองลงมาจำนวน 184 คน (ร้อยละ 58.41) ได้หนังสือมาอ่านจากเพื่อน และน้อยที่สุดจำนวน 73 คน (ร้อยละ 23.17) ได้หนังสือมาอ่านจากบุคคลในครอบครัว

ผลการวิจัยที่พบว่า การอ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นบุคคล นักศึกษาส่วนใหญ่มีแหล่งการอ่าน 2 กลุ่มคือ ตนเอง และเพื่อน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาต้องการความสะดวกและความคล่องตัวเนื่องจากการเข้าถึงและการอ่านหนังสือโดยนอกจากจะอ่านหนังสือของตนเองแล้วยังอ่านหนังสือของเพื่อนซึ่งน่าจะอยู่ในวัยใกล้เคียงกันและมีความสนใจตรงกัน ส่วนการใช้แหล่ง

การอ่านที่เป็นบุคคลในครอบครัวซึ่งมีน้อยที่สุดนั้นอาจจะเป็นเพราะนักศึกษาใช้เวลาอยู่กับเพื่อนในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก รวมทั้งนักศึกษาบางส่วนไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัวแต่อาศัยอยู่ในหอพัก ทำให้บุคคลในครอบครัวเป็นคำตอบส่วนน้อยกว่าเพื่อน

นักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่อ่านจากแหล่งการอ่านที่เป็นบุคคลสอดคล้องกัน โดยนักศึกษาชายจำนวน 115 คน (ร้อยละ 80.99) และหญิงจำนวน 135 คน (ร้อยละ 78.03) อ่านหนังสือของตนเอง รองลงมาชายจำนวน 82 คน (ร้อยละ 57.75) หญิงจำนวน 102 คน (ร้อยละ 58.96) ได้หนังสือมาอ่านจากเพื่อน และน้อยที่สุดชายจำนวน 31 คน (ร้อยละ 21.83) และหญิงจำนวน 42 คน (ร้อยละ 24.28) ได้หนังสือมาอ่านจากบุคคลในครอบครัว

ในส่วนของแหล่งการอ่านที่เป็นสถานที่บริการหนังสือ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ประเภทได้แก่ ห้องสมุด ร้านจำหน่ายหนังสือ และร้านเช่าหนังสือ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านจากแหล่งการอ่านประเภทห้องสมุดและร้านจำหน่ายหนังสือ ดังนี้ นักศึกษาจำนวน 261 คน (ร้อยละ 82.86) มีแหล่งการอ่านคือห้องสมุด รองลงมาจำนวน 239 คน (ร้อยละ 75.87) ร้านจำหน่ายหนังสือและจำนวน 99 คน (ร้อยละ 31.43) คือร้านเช่าหนังสือ

นักศึกษาชายและหญิงส่วนใหญ่มีแหล่งการอ่านที่เป็นสถานที่บริการหนังสือ สอดคล้องกัน ดังนี้ ชายจำนวน 122 คน (ร้อยละ 85.92) และหญิงจำนวน 139 คน (ร้อยละ 80.32) มีแหล่งการอ่านคือห้องสมุด รองลงมาชายจำนวน 106 คน (ร้อยละ 74.65) หญิงจำนวน 133 คน (ร้อยละ 76.88) ร้านจำหน่ายหนังสือ และน้อยที่สุดชายจำนวน 36 คน (ร้อยละ 25.35) หญิงจำนวน 63 คน (ร้อยละ 36.42) ร้านเช่าหนังสือ

ผลการวิจัยการอ่านจากแหล่งบริการหนังสือที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีแหล่งการอ่าน คือ ห้องสมุดของสถาบันการศึกษาน่าจะเป็นเพราะการยืมหรืออ่านหนังสือในห้องสมุดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าแหล่งบริการหนังสือประเภทร้านเช่าหนังสือ ประกอบกับเป็นแหล่งบริการหนังสือที่ใกล้ชิดตัวสะดวกในการบริหารเวลาเพื่ออ่านหนังสือ แหล่งการอ่านที่นักศึกษาใช้รองลงมา ได้แก่ ร้านจำหน่ายหนังสือ เช่น ศูนย์หนังสือในมหาวิทยาลัย และร้านจำหน่ายหนังสือที่กระจายอยู่ตามสถานที่ต่างๆ ในบริเวณศูนย์การค้าและย่านใกล้มหาวิทยาลัย ทำให้สะดวกในการเข้าใช้ทั้งการเลือกซื้อหนังสือหรือเข้าไปอ่านหนังสือที่ต้องการ เนื่องจากปัจจุบันในร้านหนังสือขนาดใหญ่หรือศูนย์หนังสือหลายแห่งได้จัดบริการที่นั่งอ่านแก่ลูกค้า ส่วนการที่นักศึกษาใช้แหล่งร้านเช่าหนังสือน้อยกว่าแหล่งอื่นๆ อาจเป็นเพราะร้านเช่าหนังสืออาจมีค่าใช้จ่ายสูงรวมทั้งอาจมีหนังสือจำนวนไม่มาก ไม่หลากหลาย หรือไม่ตรงกับความสนใจของนักศึกษา

ในกลุ่มนักศึกษาที่มีแหล่งการอ่านเป็นห้องสมุด พบว่า นักศึกษาเกือบทั้งหมดจำนวน 250 คน (ร้อยละ 95.79) มีแหล่งการอ่านคือห้องสมุดสถาบันการศึกษา และจำนวน 19 คน (ร้อยละ 7.28) คือ ห้องสมุดแห่งชาติ นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวน 8 คน (ร้อยละ 3.07) มีแหล่งการอ่าน คือ ห้องสมุดประชาชน

นักศึกษาชายและหญิงจำนวนสูงสุดที่มีห้องสมุดเป็นแหล่งการอ่าน อ่านจากห้องสมุดสถาบันการศึกษา ชายจำนวน 119 คน (ร้อยละ 97.54) และ หญิงจำนวน 131 คน (ร้อยละ 94.24) นักศึกษาส่วนน้อยอ่านจากห้องสมุดแห่งชาติ ชายจำนวน 10 คน (ร้อยละ 8.20) และหญิงจำนวน 9 คน (ร้อยละ 6.47) นอกจากนี้ นักศึกษาชายจำนวน 5 คน (ร้อยละ 4.10) และหญิงจำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.16) มีแหล่งการอ่านที่เป็นห้องสมุดอื่นๆ คือห้องสมุดประชาชน (ตารางที่ 12)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิงส่วนน้อยมีแหล่งการอ่าน คือ ห้องสมุดแห่งชาติ อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่สะดวกในการเดินทางมาใช้บริการห้องสมุดแห่งชาติ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากมหาวิทยาลัย และจากวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งห้องสมุดแห่งชาติเพื่อเก็บรวบรวมสิ่งพิมพ์สำหรับการวิจัย และไม่อนุญาตให้ยืมสิ่งพิมพ์กลับบ้านได้ นักศึกษาจึงไม่สะดวกในการมาใช้บริการ ส่วนนักศึกษาชายจำนวน 5 คน (ร้อยละ 4.10) และหญิงจำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.16) ใช้บริการห้องสมุดประชาชน อาจเป็นเพราะห้องสมุดประชาชนมีหนังสือทั่วไป และไม่ได้ตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาหรือในบริเวณที่นักศึกษาผ่าน ไม่สะดวกในการไปใช้บริการ จึงทำให้ห้องสมุดประชาชนมีนักศึกษาเข้าไปใช้บริการน้อย

2.6 เวลาที่ใช้ในการอ่าน

ในด้านเวลาที่นักศึกษาใช้ในการอ่านโดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ 163 คน (ร้อยละ 51.75) ใช้เวลาอ่านหนังสือมากกว่า 10 ชั่วโมง รองลงมาจำนวน 31 คน (ร้อยละ 9.84) อ่าน 7-8 ชั่วโมง และนักศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.17) อ่านน้อยกว่า 1 ชั่วโมง

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวน 163 คน (ร้อยละ 51.75) ใช้เวลาอ่านหนังสือมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อเดือน รองลงมา ใช้เวลา 7-8 ชั่วโมง (ร้อยละ 9.84) แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสนใจในการใช้เวลาเพื่ออ่านหนังสือพอสมควร และอาจเป็นเพราะในการเก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นนี้ ได้จัดช่วงเวลาการอ่านโดยเฉลี่ยต่อเดือนไว้ไม่สูงมาก แต่นักศึกษาที่อ่านมาก

กว่าเดือนละ 10 ชั่วโมง ก็มีประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาต้องใช้เวลาในการศึกษาและทำกิจกรรมอื่นๆ ด้วย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงศรี อักษรเสื่อ (2532) ที่พบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือ 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (28 ชั่วโมงต่อเดือน) และผลการวิจัยของ Kaur และ Thiyagarajah (1999) ที่พบว่า นักศึกษาใช้เวลาอ่านหนังสือ 3-5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (12-20 ชั่วโมงต่อเดือน)

นักศึกษาชายและหญิงใช้เวลาในการอ่านหนังสือแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชาย ส่วนใหญ่ 75 คน (ร้อยละ 52.82) ใช้เวลาอ่านหนังสือมากกว่า 10 ชั่วโมง รองลงมา จำนวน 16 คน (ร้อยละ 11.27) เท่ากัน ใช้เวลาอ่านหนังสือ 1-2 ชั่วโมงและ 3-4 ชั่วโมง จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.86) อ่านหนังสือ 7-8 ชั่วโมง และนักศึกษาน้อยที่สุดจำนวน 5 คน อ่านหนังสือน้อยกว่า 1 ชั่วโมง (ร้อยละ 3.52) ส่วนนักศึกษาหญิงพบว่า จำนวนมากที่สุด 85 คน (ร้อยละ 50.87) ใช้เวลาอ่านหนังสือมากกว่า 10 ชั่วโมง รองลงมา จำนวน 18 คน (ร้อยละ 10.40) เท่ากัน อ่านหนังสือ 5-6 ชั่วโมงและ 9-10 ชั่วโมง และน้อยที่สุดจำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.89) อ่านหนังสือน้อยกว่า 1 ชั่วโมง (ตารางที่ 13)

2.7 จำนวนหนังสือที่อ่าน

ในด้านจำนวนหนังสือที่นักศึกษาอ่านโดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักศึกษาจำนวนมากที่สุด 109 คน (ร้อยละ 34.60) อ่านหนังสือโดยเฉลี่ย 1-2 เล่ม รองลงมาจำนวน 100 คน (ร้อยละ 31.75) อ่าน 3-4 เล่ม นักศึกษาน้อยที่สุดจำนวน 15 คน (ร้อยละ 4.76) อ่านน้อยกว่า 1 เล่ม

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 34.60) อ่านหนังสือโดยเฉลี่ย 1-2 เล่มต่อเดือน รองลงมา (ร้อยละ 31.75) อ่านหนังสือ 3-4 เล่มต่อเดือน อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.35) อ่านหนังสือ 1-4 เล่มต่อเดือน ซึ่งเป็นจำนวนที่สอดคล้องกับเวลาที่นักศึกษาใช้ในการอ่านหนังสือซึ่งไม่สูงนัก

ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงศรี อักษรเสื่อ (2532) ที่พบว่า จำนวนหนังสือที่นักศึกษาอ่านในแต่ละเดือนมีจำนวน 17-25 เล่ม

จำนวนหนังสือที่นักศึกษาชายและหญิงอ่านโดยเฉลี่ยต่อเดือนคล้ายคลึงกัน โดย นักศึกษาชายจำนวนมากที่สุด 75 คน (ร้อยละ 32.39) เท่ากัน อ่านหนังสือโดยเฉลี่ย 1-2 เล่ม และ 3-4 เล่ม และชายจำนวนน้อยที่สุด อ่านหนังสือน้อยกว่า 1 เล่ม (ร้อยละ 6.34) ส่วนนักศึกษาหญิง จำนวนมากที่สุด 63 คน (ร้อยละ 36.42) อ่านหนังสือโดยเฉลี่ย 1-2 เล่ม รองลงมาจำนวน 54 คน (ร้อยละ 31.21) อ่าน 3-4 เล่ม และจำนวนน้อยที่สุด 6 คน อ่านน้อยกว่า 1 เล่ม (ร้อยละ 3.47) (ตารางที่ 14)

2.8 ประเภทของหนังสือที่อ่าน

ในด้านหนังสือที่นักศึกษารับอ่าน ซึ่งจำแนกเป็นหนังสือสารคดีและหนังสือบันเทิงคดี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือทั้งประเภทบันเทิงคดีและสารคดี โดยนักศึกษาจำนวน 294 คน (ร้อยละ 93.33) อ่านหนังสือบันเทิงคดี และจำนวน 270 คน (ร้อยละ 85.71) อ่านหนังสือสารคดี

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีและ สารคดี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านของนักศึกษาที่อ่านหนังสือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เนื่องจากหนังสือบันเทิงคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง เพลิดเพลินแก่ ผู้อ่านเหมาะสำหรับการอ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และหนังสือสารคดีมีจุดมุ่งหมายที่การนำเสนอ สาระความรู้ควบคู่ไปกับความเพลิดเพลินในการอ่าน การอ่านสารคดีจึงช่วยตอบสนองความต้องการในการเพิ่มพูนความรู้ได้

นักศึกษาชายส่วนใหญ่จำนวน 130 คน (ร้อยละ 91.55) อ่านหนังสือสารคดี และ จำนวน 126 คน (ร้อยละ 88.73) อ่านหนังสือบันเทิงคดี ซึ่งแตกต่างกับการอ่านหนังสือของ นักศึกษาหญิงที่พบว่าส่วนใหญ่จำนวน 168 คน (ร้อยละ 97.11) อ่านหนังสือบันเทิงคดี และจำนวน 140 คน (ร้อยละ 80.92) อ่านหนังสือสารคดี (ตารางที่ 15)

จากผลการวิจัยที่พบว่าชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องประเภทหนังสือที่ อ่าน สอดคล้องกับจิตวิทยาการอ่านที่พบว่า เพศชายมีความสนใจอ่านหนังสือความรู้และสังคม ต่างๆ มากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงชอบอ่านหนังสือบันเทิงคดีมากกว่าหนังสือความรู้และสังคม (ปราณี เชียงทอง, 2530: 78; ไพพรรณ อินทนิล, 2546: 83-86)

ตอนที่ 3 ความสนใจอ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

ตอนที่ 3.1 ภาษาของหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีที่อ่าน

นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับภาษาของหนังสือที่อ่าน ทั้งหนังสือสารคดีและหนังสือบันเทิงคดี

3.1 ภาษาของหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีที่อ่าน

ผลการวิจัยภาษาของหนังสือสารคดีที่นักศึกษา(270 คน)อ่าน พบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือส่วนใหญ่ จำนวน 262 คน (ร้อยละ 97.04) อ่านหนังสือสารคดีภาษาไทย จำนวน 83 คน (ร้อยละ 30.74) อ่านหนังสือสารคดีภาษาต่างประเทศ ในกลุ่มผู้อ่านหนังสือสารคดีภาษาต่างประเทศ พบว่าเกือบทั้งหมดจำนวน 80 คน (ร้อยละ 96.38) อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ และจำนวน 5 คน (ร้อยละ 6.02) อ่านหนังสือภาษาอื่นๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส 3 คน เยอรมันและญี่ปุ่น ภาษาละ 1 คน

นักศึกษาชายและหญิงส่วนใหญ่อ่านหนังสือสารคดีภาษาไทยเช่นเดียวกัน โดยนักศึกษาชายจำนวน 125 คน (ร้อยละ 88.03) และหญิงจำนวน 137 คน (ร้อยละ 97.86) ในกลุ่มผู้อ่านหนังสือภาษาต่างประเทศอ่านสารคดีภาษาอังกฤษ และมีภาษาอื่นๆ ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส

ผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือภาษาไทย ที่อ่านหนังสือสารคดีภาษาไทยและบันเทิงคดี จึงสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 1 ที่กำหนดว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือสารคดีภาษาไทย

ผลการวิจัยภาษาของหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษา (294 คน) อ่าน พบว่า นักศึกษาที่อ่านหนังสือเกือบทั้งหมดจำนวน 290 คน (ร้อยละ 98.64) อ่านหนังสือบันเทิงคดีภาษาไทย จำนวน 65 คน (ร้อยละ 22.11) อ่านบันเทิงคดีภาษาต่างประเทศ ในกลุ่มผู้อ่านบันเทิงคดีภาษาต่างประเทศ พบว่าจำนวน 65 คน (ร้อยละ 100.00) อ่านบันเทิงคดีภาษาอังกฤษ และจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.54) อ่านบันเทิงคดีภาษาอื่นๆ คือ ฝรั่งเศส

นักศึกษาทั้งชายและหญิงที่อ่านหนังสือบันเทิงคดีเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.41, และหญิงร้อยละ 98.81) อ่านบันเทิงคดีภาษาไทย ในกลุ่มผู้อ่านบันเทิงคดีภาษาต่างประเทศ พบว่า ทุกคนอ่านบันเทิงคดีภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 16)

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเกือบทั้งหมด อ่านหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีภาษาไทย อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความถนัดในการใช้ภาษาไทยเนื่องจากเป็นภาษาราชการ และหนังสือสารคดีและบันเทิงคดีที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทยมีจำนวนมาก รวมทั้งมีการแปลหนังสือจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย นักศึกษาจึงสะดวกในการอ่านหนังสือที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทย

ตอนที่ 3.2 ความสนใจอ่านหนังสือสารคดี

นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือสารคดี ในเรื่องเนื้อหาของหนังสือสารคดีที่นักศึกษารับอ่าน และรายชื่อของหนังสือสารคดีและนักเขียนสารคดีที่นักศึกษารับอ่าน

3.2.1 เนื้อหาของหนังสือสารคดีที่อ่าน

ผลการวิจัยเนื้อหาของหนังสือสารคดีที่นักศึกษารับอ่านหนังสือ (270 คน) อ่าน ซึ่งจำแนกเป็น 26 เนื้อหา พบว่า เนื้อหา 10 อันดับแรกที่นักศึกษารับอ่าน ตามจำนวนคำตอบมีดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 185 คน (ร้อยละ 68.52) อ่านเนื้อหาความรู้ทั่วไป และจำนวน 141 คน (ร้อยละ 52.22) อ่านเนื้อหาการท่องเที่ยว นักศึกษาจำนวนรองลงมาอ่านเนื้อหาอื่นๆ อีก 8 อันดับ ดังนี้ จำนวน 115 คน (ร้อยละ 42.59) เทคโนโลยี จำนวน 109 คน (ร้อยละ 40.37) วิทยาศาสตร์ จำนวน 107 คน (ร้อยละ 39.53) ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 104 คน (ร้อยละ 38.52) คอมพิวเตอร์ จำนวน 94 คน (ร้อยละ 34.81) สัตว์ จำนวน 85 คน (ร้อยละ 31.48) เท่ากัน อ่านเนื้อหาสุขภาพอนามัย และเนื้อหาด้านอาหาร/โภชนาการ จำนวน 83 คน (ร้อยละ 30.74) ประวัติศาสตร์ จำนวน 76 คน (ร้อยละ 28.15) เท่ากัน อ่านเนื้อหาจิตวิทยาและเนื้อหาการศึกษา

ผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษารับอ่านเนื้อหาความรู้ทั่วไป (ร้อยละ 68.52) การท่องเที่ยว (ร้อยละ 52.22) จึงสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 1 ที่กำหนดว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือสารคดีเนื้อหาการท่องเที่ยว แต่ก็เป็นเนื้อหาที่มีนักศึกษารับอ่านเป็นจำนวนรองจากเนื้อหาความรู้ทั่วไป

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นจำนวนสูงสุดอ่านหนังสือสารคดีเนื้อหาความรู้ทั่วไป อาจเป็นเพราะเนื้อหาความรู้ทั่วไปนั้นไม่เฉพาะเจาะจง อาจปรากฏอยู่ในหนังสือที่มีเนื้อหาต่างๆ ได้ ประกอบกับการอ่านหนังสือในการวิจัยนี้เป็นการอ่านที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เมื่ออ่านสารคดีนักศึกษาก็อ่านเพื่อรู้เรื่องราวโดยสังเขป หรืออ่านเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการอ่านหนังสือในเนื้อหาที่ลึกและเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น จึงพบว่านักศึกษารับอ่านเนื้อหาความรู้ทั่วไป

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือเนื้อหาการท่องเที่ยว อาจเนื่องจากเป็นเนื้อหาที่บุคคลทั่วไปสนใจอ่าน นักศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่นย่อมต้องการความเปลี่ยนแปลงและการผจญภัย การไปท่องเที่ยวนอกจากเป็นการผ่อนคลายความเครียดแล้วยังเป็นกิจกรรมที่ นักศึกษานิยมทำเมื่อมีเวลาว่าง การอ่านหนังสือเนื้อหาการท่องเที่ยวจึงอาจทำให้ได้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ นอกจากนี้การอ่านหนังสือเนื้อหาการท่องเที่ยวยังช่วยทดแทนความต้องการผจญภัย ความ อยากรู้อยากเห็น ได้ สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง

ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา พุทธนิมิตต์ (2530) ที่พบว่า เนื้อหาที่นักเรียนนายเรือใช้มากที่สุด ได้แก่ หนังสือในหมวดความรู้ทั่วไป แต่ไม่สอดคล้องกับผลการ วิจัยของงานวิจัยของพวงผกา วงศ์นุรักษ์ (2519) ที่พบว่า นักศึกษาชายสนใจหนังสือที่ให้ความรู้ ด้านธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และความรู้ทั่วไป และนักศึกษาหญิงสนใจอ่านหนังสือเนื้อหาเกี่ยวกับการ ก่อสร้างและตกแต่งบ้านเรือน และไม่สอดคล้องกับอุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์ (2515) พบว่า นักศึกษาชายอ่านหนังสือสารคดี เนื้อหาจิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ ส่วนนักศึกษาหญิง สนใจการอ่านหนังสือด้านความรู้ทั่วไป ดนตรี วรรณคดีและชีวประวัติมากกว่านักศึกษาชาย

เนื้อหาของหนังสือสารคดีที่นักศึกษาชาย (130 คน) และหญิง (140 คน) อ่าน 10 อันดับแรกมีทั้งเนื้อหาที่สอดคล้องและแตกต่างกัน เนื้อหาที่นักศึกษาส่วนใหญ่และเป็นจำนวนสูงสุด ทั้งชายและหญิงอ่านมีความสอดคล้องกัน คือ ชายจำนวน 88 คน (ร้อยละ 67.69) และหญิงจำนวน 97 คน (ร้อยละ 69.29) เนื้อหาความรู้ทั่วไป เนื้อหาที่นักศึกษาจำนวนรองลงมาอ่านมีความแตกต่าง กัน คือ นักศึกษาชายจำนวน 72 คน (ร้อยละ 55.38) อ่านหนังสือเนื้อหาเทคโนโลยี จำนวน 67 คน (ร้อยละ 51.54) เนื้อหาคอมพิวเตอร์ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 50.77) เนื้อหาวิทยาศาสตร์ จำนวน 62 คน (ร้อยละ 47.69) เนื้อหาการท่องเที่ยว จำนวน 52 คน (ร้อยละ 40.00) เนื้อหากีฬา จำนวน 51 คน (ร้อยละ 39.23) เนื้อหาประวัติศาสตร์ จำนวน 45 คน (ร้อยละ 34.62) เนื้อหาการศึกษา จำนวน 44 คน (ร้อยละ 33.85) เนื้อหาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 40 คน (ร้อยละ 30.77) เนื้อหาสัตว์ ตาม ลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงจำนวน 79 คน (ร้อยละ 56.43) อ่านหนังสือเนื้อหาการท่องเที่ยว จำนวน 63 คน (ร้อยละ 45.00) เท่ากัน เนื้อหาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอาหาร/โภชนาการ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 38.57) เนื้อหาสัตว์ จำนวน 53 คน (ร้อยละ 37.86) เนื้อหาสุขภาพอนามัย จำนวน 47 คน (ร้อยละ 33.57) เนื้อหาจิตวิทยา จำนวน 43 คน (ร้อยละ 30.71) เท่ากัน เนื้อหาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 26.43) เนื้อหาคอมพิวเตอร์ จำนวน 34 คน (ร้อยละ 24.29) เนื้อหา ศิลปะ งานฝีมือ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 23.57) เท่ากัน อ่านเนื้อหาปรัชญาและเนื้อหาโหราศาสตร์ ตามลำดับ (ตารางที่ 17)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิงจำนวนรองลงมาอ่านหนังสือเนื้อหาอื่นๆ แตกต่างกัน โดยเพศชายจะอ่านหนังสือแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ วิทยาศาสตร์ (รวมเนื้อหาเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์) นันทนาการ (กีฬา การท่องเที่ยว ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสัตว์) เนื้อหาประวัติศาสตร์และเนื้อหาการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามจิตวิทยาการอ่านของวัยรุ่นชายที่จะชอบกีฬา การผจญภัย ประวัติศาสตร์ ชิวประวัติ การค้นคว้าทดลอง เครื่องยนต์กลไก จึงอ่านหนังสือที่ให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ นันทนาการ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ส่วนเพศหญิงอ่านหนังสือแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ นันทนาการ (การท่องเที่ยว ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สัตว์) วิทยาศาสตร์ (อาหาร/โภชนาการ สุขภาพอนามัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์) และปรัชญา (จิตวิทยา ปรัชญา โหราศาสตร์) ซึ่งเป็นไปตามจิตวิทยาการอ่านของวัยรุ่นหญิงที่ชอบเรื่องเกี่ยวกับ สัตว์เลี้ยง ธรรมชาติ ชีวิตครอบครัว ซึ่งจิตวิทยาเป็นส่วนหนึ่งในการทำความเข้าใจบุคคลต่างๆ รอบตัว อาหารและโภชนาการเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลครอบครัว และในปัจจุบันเป็นยุคของเทคโนโลยี วัยรุ่นหญิงจึงมีความจำเป็นที่ต้องติดตามความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพศหญิงจึงมีความสนใจในการอ่านหนังสือเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว (ปราณี เชียงทอง 2530: 78; ไพพรรณ อินทนิล 2546: 59-76)

3.2.2 หนังสือสารคดีที่ชอบ

จากจำนวนนักศึกษาที่อ่านหนังสือสารคดีทั้งหมด 270 คน มีนักศึกษาจำนวน 49 คน ได้เสนอชื่อหนังสือสารคดีที่ชอบ จำนวน 46 ชื่อเรื่อง เป็นหนังสือสารคดีภาษาไทย 39 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 84.78) และหนังสือสารคดีที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ จำนวน 7 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 15.22) โดยผู้เสนอชื่อหนังสือสารคดีที่ชอบเป็นนักศึกษาชายจำนวน 24 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 25 คน

หนังสือที่นักศึกษาจำนวนสูงสุด 4 คน ชอบเป็นหนังสือแปล คือ Rich Dad Poor Dad (พ่อรวยสอนลูก) หนังสือเรื่องอื่นๆ นอกจากนี้ จำนวน 45 ชื่อเรื่อง มีนักศึกษาระบุว่าชอบเรื่องละ 1 คนเท่ากัน (ตารางที่ 18)

3.2.3 นักเขียน/นักแปลหนังสือสารคดีที่นักศึกษาชอบ

จากจำนวนนักศึกษาที่อ่านหนังสือสารคดี (270 คน) พบว่า นักศึกษาจำนวน 51 คน ได้เสนอชื่อนักเขียน/นักแปลหนังสือสารคดีที่ชอบ จำนวน 41 ราย เป็นนักเขียน/นักแปลสารคดีชาว

ไทยจำนวน 32 ราย (ร้อยละ 77.50) นักเขียนหนังสือสารคดีชาวต่างประเทศ จำนวน 9 ราย (ร้อยละ 22.50) โดยผู้ที่เสนอชื่อนักเขียน/นักแปลที่ชอบเป็นนักศึกษารายจำนวน 37 คน และเป็นนักศึกษาคหุณงจำนวน 24 คน

นักเขียน/นักแปลหนังสือสารคดีที่นักศึกษารอบที่มีผู้ระบุตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมี 7 ราย เรียงตามจำนวนคำตอบจากมากไปน้อย ดังนี้ นดิภูมิ นวรัตน์ จำนวน 4 คน โจ้ย บางจากและ ชัยวัฒน์ คุปตระกูล จำนวน 3 คนเท่ากัน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ธีรภาพ โลหิตกุล รั้งสรรคั ษณะพรพันธ์ และวราภรณ์ สามโกเศศ จำนวน 2 คนเท่ากัน นักเขียน/นักแปลคนอื่นๆ นอกจากนี้ จำนวน 34 ราย ที่นักศึกษาระบุว่าชอบร้อยละ 1 คน เท่ากัน (ตารางที่ 19)

ผลการวิจัยที่พบว่า จากผู้ที่อ่านหนังสือสารคดี จำนวน 270 คน มีจำนวน 52 คน ได้ เสนอชื่อของผู้แต่งที่ตนเองชอบ สนับสนุนผลการวิจัยสาเหตุในการอ่านด้วยความสนใจของตนเอง ที่พบว่า ในส่วนที่เป็นแรงจูงใจให้อ่านหนังสือ 4 ประการนั้น นักศึกษามีความสนใจในตัวผู้ประพันธ์ มีน้อยกว่าสิ่งอื่นที่เป็นแรงจูงใจในการอ่านด้วยความสนใจของตนเอง และสอดคล้องกับไพพรรณ อินทนิล (2546: 85) ที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า วัชรุนระบุประเภทของหนังสือที่อยากอ่านมากกว่าระบุชื่อ หนังสือหรือชื่อผู้เขียน

ตอนที่ 3.3 ความสนใจอ่านหนังสือบันเทิงคดี

นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือบันเทิงคดีของนักศึกษาในเรื่องรูปแบบ และเนื้อหาของหนังสือบันเทิงคดีที่อ่าน หนังสือบันเทิงคดีที่ชอบอ่าน และผู้แต่งบันเทิงคดีที่ชอบ

3.3.1 รูปแบบของหนังสือบันเทิงคดีที่อ่าน

ผลการวิจัยรูปแบบของหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษา (294 คน) อ่าน พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่จำนวน 253 คน (ร้อยละ 86.05) อ่านบันเทิงคดีประเภทรวมเรื่องสั้น และจำนวน 237 คน (ร้อยละ 80.61) อ่านบันเทิงคดีประเภทนวนิยาย

นักศึกษารายและหญิงส่วนใหญ่อ่านหนังสือบันเทิงคดีทั้งรูปแบบนวนิยายและ เรื่องสั้น โดยนักศึกษารายที่อ่านบันเทิงคดี (126 คน) พบว่าจำนวนสูงสุด 104 คน (ร้อยละ 82.54) อ่านนวนิยาย และจำนวน 103 คน (ร้อยละ 81.75) อ่านรวมเรื่องสั้น ส่วนนักศึกษาคหุณง (168 คน) ที่อ่านหนังสือบันเทิงคดี พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 150 คน (ร้อยละ 89.29) อ่านรวมเรื่อง สั้น และจำนวน 133 คน (ร้อยละ 79.17) อ่านนวนิยาย (ตารางที่ 20)

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของวิภาดา บุญนาค (2530) ที่พบว่า รูปแบบหนังสือที่นักศึกษาศนใจเลือกอ่าน คือ เรื่องสั้น รองลงมาคือ นวนิยาย และไม่สอดคล้องกับการวิจัยของพวงผกา วงศ์บุรีรักษ์ (2519) ที่พบว่านักศึกษาศนใจอ่านนวนิยายและเรื่องสั้น และผลการวิจัยของสุพรรณิ วราทร (2543) ที่พบว่านักศึกษาศนใจหนังสือที่ได้รับรางวัลประเภทนวนิยายมากกว่าเรื่องสั้น

3.2.3 เนื้อหาของหนังสือบันเทิงคดีที่อ่าน

ผลการวิจัยด้านเนื้อหาของหนังสือบันเทิงคดีที่อ่านซึ่งวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน ได้แก่ เนื้อหาของหนังสือนวนิยายที่อ่าน และเนื้อหาของหนังสือรวมเรื่องสั้น ปรากฏดังนี้

3.3.3.1 เนื้อหาหนังสือนวนิยายที่อ่าน

เนื้อหาของหนังสือนวนิยายที่นักศึกษา (237 คน) อ่านซึ่งจำแนกเป็น 13 เนื้อหา พบว่าเนื้อหาที่นักศึกษาศนใจ 5 อันดับแรก ตามจำนวนคำตอบมีดังนี้ นักศึกษาศนใจมากที่สุดและเป็นส่วนใหญ่ 148 คน (ร้อยละ 62.45) อ่านนวนิยายที่มีเนื้อหาตลกขบขัน รองลงมาจำนวน 140 คน (ร้อยละ 59.07) เนื้อหาผจญภัย จำนวน 122 คน (ร้อยละ 51.48) เนื้อหาความรัก และนักศึกษาศนใจจำนวน 94 คน (ร้อยละ 39.66) อ่านนวนิยายเนื้อหามิตรภาพ และจำนวน 93 คน (ร้อยละ 39.24) เนื้อหาเหนือธรรมชาติ ตามลำดับ

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาศนใจส่วนใหญ่อ่านนวนิยาย 3 เนื้อหา ได้แก่ ตลกขบขัน ผจญภัย และความรัก น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาศนใจส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านหนังสือนวนิยายเนื้อหาตลกขบขันจึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านของนักศึกษาศนใจ ส่วนเนื้อหาที่นักศึกษาศนใจจำนวนรองลงมาชอบอ่าน คือ เรื่องผจญภัยและความรักนั้นสอดคล้องกับลักษณะนิสัยการอ่านของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก และชอบเรื่องราวการผจญภัย ความลึกลับ (ลมุล รัตตากร, 2529: 13-15)

เนื้อหาของหนังสือนวนิยายที่นักศึกษาศนใจชายและหญิงอ่านมีความแตกต่างกัน เนื้อหาที่นักศึกษาศนใจชายอ่าน 5 อันดับแรกตามจำนวนคำตอบมีดังนี้ นักศึกษาศนใจชายส่วนใหญ่อ่านเนื้อหาผจญภัย จำนวน 68 คน (ร้อยละ 65.38) รองลงมาจำนวน 66 คน (ร้อยละ 63.46) อ่านเนื้อหาตลกขบขัน ส่วนเนื้อหาอื่นที่นักศึกษาศนใจชายอ่านอีก 3 อันดับตามจำนวนคำตอบ ได้แก่ จำนวน 39 คน (ร้อยละ 37.50) เท่ากัน เนื้อหาสะท้อนสังคมและเนื้อหาเชิงวิทยาศาสตร์ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 36.54) เนื้อหาเหนือธรรมชาติ และจำนวน 34 คน (ร้อยละ 35.05) เนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์

นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวน 6 คน (ร้อยละ 3.14) อ่านหนังสือนวนิยายเนื้อหาอื่นๆ ในส่วนเนื้อหาของหนังสือนวนิยายที่นักศึกษาหญิง (133 คน) อ่าน 5 อันดับแรกตามจำนวนคำตอบ มีดังนี้ นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ชอบอ่านนวนิยาย 3 เนื้อหา โดยนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่จำนวน 89 คน (ร้อยละ 66.92) ชอบอ่านเนื้อหาความรัก จำนวน 82 คน (ร้อยละ 61.65) เนื้อหาดลกขบขัน และจำนวน 72 คน (ร้อยละ 54.14) เนื้อหาผจญภัย จำนวนรองลงมาอีก 2 อันดับที่นักศึกษาหญิงอ่าน จำนวน 64 คน (ร้อยละ 48.12) เนื้อหาচিতราภาพ และจำนวน 55 คน (ร้อยละ 41.35) เนื้อหาเหนือธรรมชาติ ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษาหญิงจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.50) อ่านนวนิยายเนื้อหาอื่นๆ (ตารางที่ 21)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายเนื้อหาผจญภัยและดลกขบขัน ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่อ่านนวนิยายเนื้อหาความรัก ดลกขบขันและผจญภัยสอดคล้องกับลักษณะนิสัยการอ่านของวัยรุ่นชายและหญิง แสดงว่า เพศมีอิทธิพลต่อการเลือกอ่าน (ไพพรรณ อินทนิล, 2546: 83) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาดา บุนนาค (2530: 72) และกมลทิพย์ วัชรวิวรรณ (2533: ง) ที่พบว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือบันเทิงคดีที่มีเนื้อหาดลกขบขันและอาชญาวิทยา

3.2.3.2 เนื้อหาหนังสือรวมเรื่องสั้นที่อ่าน

ผลการวิจัยเนื้อหาของหนังสือรวมเรื่องสั้นที่นักศึกษา (253 คน) อ่าน ซึ่งจำแนกเป็น 13 เนื้อหา พบว่าเนื้อหา 5 อันดับแรกตามจำนวนคำตอบมีดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 153 คน (ร้อยละ 60.47) อ่านเนื้อหาดลกขบขัน และรองลงมาจำนวน 131 คน (ร้อยละ 51.78) อ่านเนื้อหาความรัก เนื้อหาที่นักศึกษาจำนวนรองลงมาอีก 3 อันดับอ่าน ได้แก่ จำนวน 111 คน (ร้อยละ 43.87) อ่านเนื้อหาচিতราภาพ จำนวน 110 คน (ร้อยละ 43.48) อ่านเนื้อหาสะท้อนสังคม และจำนวน 109 คน (ร้อยละ 43.08) อ่านเนื้อหาผจญภัย

ผลการวิจัยที่พบว่า เนื้อหารวมเรื่องสั้นที่นักศึกษาส่วนใหญ่อ่าน ได้แก่ เนื้อหาดลกขบขันและเนื้อหาความรัก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือเพื่อความเพลิดเพลิน จึงอ่านหนังสือเนื้อหาดลกขบขัน และสอดคล้องกับความสนใจการอ่านของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก ชอบเรื่องการผจญภัย ความตลกขบขัน และสนใจเพศตรงข้าม จึงนิยมอ่านเรื่องสั้นที่มีเนื้อหาความรักด้วย (สมุล รัตตากร, 2529: 13-15)

เนื้อหาของหนังสือรวมเรื่องสั้นที่นักศึกษาชายและหญิงอ่านมีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชายที่อ่านหนังสือเรื่องสั้น (103 คน) อ่านหนังสือรวมเรื่องสั้นเนื้อหาต่างๆ 5 อันดับแรกตามจำนวนคำตอบ ดังนี้ นักศึกษาชายส่วนใหญ่จำนวน 67 คน (ร้อยละ 65.05) อ่านเนื้อหา ตลกขบขัน รองลงมาจำนวน 51 คน (ร้อยละ 49.51) อ่านเนื้อหาผจญภัย จำนวน 50 คน (ร้อยละ 48.54) เชิงวิทยาศาสตร์ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 38.83) ความรัก และจำนวน 37 คน (ร้อยละ 35.92) เนื้อหาธรรมชาติ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิง (150 คน) อ่านหนังสือรวมเรื่องสั้นเนื้อหาต่างๆ 5 อันดับแรก ตามจำนวนคำตอบ ดังนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 91 คน (ร้อยละ 60.67) อ่านเนื้อหา ความรัก รองลงมาจำนวน 86 คน (ร้อยละ 57.33) เนื้อหาตลกขบขัน จำนวน 78 คน (ร้อยละ 52.00) เนื้อหามิตรภาพ เนื้อหาหนังสือรวมเรื่องสั้นที่นักศึกษาหญิงจำนวนรองลงมาอ่านอีก 2 อันดับ ได้แก่ จำนวน 65 คน (ร้อยละ 43.33) อ่านเนื้อหาสะท้อนสังคม และจำนวน 58 คน (ร้อยละ 38.67) เนื้อหา ผจญภัย ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายเนื้อหาผจญภัย และตลกขบขัน ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่อ่านนวนิยายเนื้อหาความรัก ตลกขบขันและผจญภัย สอดคล้องกับลักษณะนิสัยการอ่านของวัยรุ่นชายและหญิง แสดงว่า เพศและวัยมีอิทธิพลต่อการ เลือกอ่าน เนื่องจากลักษณะของเพศชายจะชอบการผจญภัย และเพศหญิงชอบเรื่องราวเกี่ยวกับความ รัก โดยทั้งชายและหญิงชอบเรื่องตลกขบขัน (ลมุล รัตตากร, 2529: 13-15) ซึ่งสอดคล้องกับผลการ วิจัยของ Moffitt (1992) พบว่าหนังสือที่ได้รับความนิยมจากเพศหญิงคือ นวนิยายรัก รองลงมาคือ หนังสือผจญภัย จินตนาการและอาชญาวิทยา หนังสือที่ได้รับความนิยมจากเพศชายมีเนื้อหา จินตนาการ เชิงวิทยาศาสตร์ กีฬา ผจญภัย และสืบสวน และการวิจัยของพวงผกา วงศ์นุรักษ์ (2519) พบว่า นักศึกษาหญิงชอบอ่านนวนิยายความรัก และผลการวิจัยของวิภาดา บุนนาค (2530) และกมลทิพย์ วัชรวิวรรณ (2533) ที่พบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือ บันเทิงคดีที่มีเนื้อหาตลกขบขันและอาชญาวิทยา

3.2.4 หนังสือบันเทิงคดีที่ชอบ

ในกลุ่มนักศึกษาที่อ่านหนังสือบันเทิงคดี (315 คน) พบว่า นักศึกษาจำนวน 135 คน ได้เสนอชื่อหนังสือบันเทิงคดีที่ชอบ จำนวน 80 ชื่อเรื่อง พบว่าเป็นหนังสือบันเทิงคดีภาษาไทย 63 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 78.75) และหนังสือบันเทิงคดีแปลจากภาษาต่างประเทศ จำนวน 17 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 21.25) โดยผู้เสนอชื่อหนังสือบันเทิงคดีที่ชอบเป็นนักศึกษาชายจำนวน 51 คนและเป็น นักศึกษาหญิงจำนวน 83 คน

หนังสือบันเทิงคดีที่มีนักศึกษาชอบมากกว่า 1 คน มี 14 ชื่อเรื่อง เป็นเรื่องแต่ง 11 ชื่อเรื่อง และเป็นหนังสือแปล 3 ชื่อเรื่อง เรียงลำดับตามจำนวนคำตอบ ดังนี้ แสรร์รี่ พอตเตอร์ (เรื่องแปล) จำนวน 31 คน เพชรพระอุมา จำนวน 7 คน สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน จำนวน 5 คน ความน่าจะเป็น ต้นส้มแสนรัก (เรื่องแปล) และสุขขอบจักรวาล จำนวน 3 คนเท่ากัน ของขวัญวันวาน คำพิพากษา บ่วงบรรณถรณ์ ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน พ่อ พลังแห่งชีวิต ริง คำสาปมรณะ (เรื่องแปล) และศพใต้เตียง จำนวน 2 คนเท่ากัน หนังสือบันเทิงคดีเรื่องอื่นๆ นอกจากนี้ (63 ชื่อเรื่อง) มีนักศึกษาชอบเรื่องละ 1 คนเท่ากัน (ตารางที่ 23)

ผลการวิจัยที่พบว่า เนื้อหาหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษาชอบมีความใกล้เคียงกับหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษาอ่าน เนื่องจากหนังสือที่ได้รับการเสนอชื่อมีความหลากหลาย หนังสือที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ได้แก่ แสรร์รี่ พอตเตอร์ จัดว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่ไม่ได้เน้นเนื้อหาตลกขบขัน แต่เน้นเรื่องมิตรภาพ การผจญภัย และจินตนาการ เพชรพระอุมาที่ได้รับการเสนอชื่อ รองลงมาเป็นนวนิยายการผจญภัย

3.2.5 นักเขียน/นักแปลหนังสือบันเทิงคดีที่ชอบ

ในกลุ่มนักศึกษาที่อ่านหนังสือบันเทิงคดี (270 คน) พบว่า นักศึกษาจำนวน 126 คน ได้เสนอชื่อนักเขียน/นักแปลหนังสือบันเทิงคดีที่ชอบ จำนวน 54 ราย เป็นนักเขียน/นักแปลหนังสือบันเทิงคดีชาวไทย จำนวน 37 ราย (ร้อยละ 68.52) นักเขียนหนังสือบันเทิงคดีชาวต่างประเทศ จำนวน 17 ราย (ร้อยละ 31.48) โดยนักศึกษาที่เสนอชื่อนักเขียน/นักแปลหนังสือบันเทิงคดีชาวไทย มีจำนวน 87 คนเป็นชาย 38 คนและหญิง 49 คน ส่วนนักศึกษาที่เสนอชื่อนักเขียนบันเทิงคดีชาวต่างประเทศมีจำนวน 39 คน เป็นชาย 17 คนและหญิง 22 คน

นักเขียน/นักแปลหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษาชอบที่มีผู้เสนอดังแต่ 2 คนขึ้นไปมี 20 ราย เป็นนักเขียน/นักแปลชาวไทย 15 ราย เป็นนักเขียนชาวต่างประเทศ 5 ชื่อ เรียงตามจำนวนคำตอบดังนี้ เจ. เค. โรว์ลิ่ง จำนวน 16 คน วินทร์ เลียววาริณ จำนวน 10 คน ปราบดา หยุ่น และอุดม แต่พานิช จำนวน 7 คนเท่ากัน พนมเทียน และ สรจักร ศิริบริรักษ์ จำนวน 6 คนเท่ากัน กิ่งฉัตร ทมยันตี/โรสลาเรน ว.วิจิษฐ์กุล/แก้วแก้ว และ เจ. อาร์. อาร์. โทลคีน จำนวน 4 คนเท่ากัน กฤษณา อโศกสิน ชาดิ กอบจิตติ ประภัสสร เสวิกุล และ กิมย้ง จำนวน 3 คนเท่ากัน จุฑารัตน์ ปองพล อติเรกสาร มาลา คำจันทร์ โสภาค สุวรรณ โกวเล้ง และ เซอร์อาเธอร์ โคนัน ดอยล์ จำนวน 2 คนเท่ากัน (ตารางที่ 24)

ผลการวิจัยที่พบว่า หนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษาจำนวนมากที่สุดเสนอชื่อมา จำนวน 20 คน (ร้อยละ 13.11) คือ แฮร์รี่ พอตเตอร์ ตรงกับชื่อผู้แต่งที่นักศึกษาจำนวนมากที่สุดชอบ คือ เจ. เค. โรว์ลิง ในส่วนของนักเขียนไทยซึ่งพบว่านักเขียนที่นักศึกษาจำนวนมากที่สุดเสนอชื่อ คือ วินทร์ เลียววาริณ (10 คน) รองลงมาคือ ปราบดา หยุ่น (7 คน) ซึ่งมีสำนวนภาษาเขียนที่เป็นเอกลักษณ์ ถูกใจวัยรุ่น โดยทั้งวินทร์ เลียววาริณและปราบดา หยุ่น เป็นผู้เขียนที่เคยได้รับรางวัลซีไรต์ ส่วนอุดม แต่พานิช เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงจากรายการโทรทัศน์ในฐานะของดาราตลก หนังสือที่เขียนโดยอุดม แต่พานิช ซึ่งมีนักศึกษาจำนวน 7 คนเสนอชื่อว่าเป็นผู้เขียนที่นักศึกษาชอบ มีเนื้อหาตลก ขบขัน สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาที่นักศึกษาชอบอ่านคือ เนื้อหาตลกขบขัน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหาในการอ่าน

ผลการวิจัยปัญหาในการอ่านของนักศึกษาซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาจากตนเอง ปัญหาจากหนังสือ ปัญหาจากแหล่งการอ่าน และปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ ปรากฏดังนี้

นักศึกษาประสบปัญหาในการอ่านทุกด้านในระดับปานกลางตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ ($\bar{x} = 3.48$) ปัญหาจากแหล่งการอ่าน ($\bar{x} = 2.94$) ปัญหาจากตนเอง ($\bar{x} = 2.87$) และปัญหาจากหนังสือ ($\bar{x} = 2.65$) ตามลำดับ นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาในการอ่านทุกประเภทในระดับปานกลางและประสบปัญหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดตรงกัน คือ ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ ชาย ($\bar{x} = 3.46$) และหญิง ($\bar{x} = 3.35$) และประสบปัญหาระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตรงกัน คือ ปัญหาจากหนังสือ (ชายและหญิง $\bar{x} = 2.65$ เท่ากัน) ส่วนปัญหาอีก 2 ประเภทมีลำดับแตกต่างกัน คือ ปัญหาจากตนเอง ชาย ($\bar{x} = 2.89$) และหญิง ($\bar{x} = 2.85$) ปัญหาจากแหล่งการอ่าน ชาย ($\bar{x} = 2.87$) และหญิง ($\bar{x} = 3.01$) (ตารางที่ 25)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการอ่านระดับปานกลางทุกด้านและประเด็นปัญหาที่นักศึกษาประสบมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน น่าจะเป็นเพราะเป็นการอ่านที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

4.1.1 ปัญหาจากตนเอง

ปัญหาในการอ่านที่มีสาเหตุจากตนเองจำแนกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ไม่มีเวลาอ่าน ไม่ทราบแหล่งที่มีหนังสือที่ต้องการ และไม่ทราบวิธีค้นหาหนังสือเรื่องที่ต้องการ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาประสบปัญหาจากตนเองในระดับปานกลางทุกปัญหาตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ไม่มีเวลาอ่าน ($\bar{x} = 3.36$) ไม่ทราบแหล่งที่มีหนังสือที่ต้องการ ($\bar{x} = 2.74$) และไม่ทราบวิธีค้นหาหนังสือเรื่องที่ต้องการ ($\bar{x} = 2.52$) ตามลำดับ

นักศึกษาทั้งชายและหญิงประสบปัญหาในการอ่านในระดับปานกลางทุกประเด็น เช่นเดียวกันตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ไม่มีเวลาอ่าน ($\bar{x} = 3.35, 3.37$) ไม่ทราบแหล่งที่มีหนังสือที่ต้องการ ($\bar{x} = 2.80, 2.68$) และไม่ทราบวิธีค้นหาหนังสือเรื่องที่ต้องการ ($\bar{x} = 2.52, 2.51$) ตามลำดับ

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลางทุกประเด็นและปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่มีเวลาอ่าน อาจเป็นเพราะนักศึกษาต้องทุ่มเทกับการเรียนซึ่งมีการแข่งขันสูง ต้องใช้เวลาศึกษาและอ่านหนังสือประกอบการเรียนมาก รวมทั้งอาจต้องทำกิจกรรมอื่นของมหาวิทยาลัยที่ตนมีส่วนร่วม นอกจากนี้การดำเนินชีวิตประจำวันในเมืองหลวงซึ่งมีการจราจรคับคั่ง อาจทำให้ต้องการพักผ่อน และทำให้ไม่มีเวลาอ่านหนังสือตามที่ต้องการ (ตารางที่ 26)

4.1.2 ปัญหาจากหนังสือ

ปัญหาในการอ่านที่มีสาเหตุมาจากหนังสือ จำแนกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ สำนวนภาษา เนื้อหา และรูปเล่ม ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาประสบปัญหาในการอ่านจากหนังสือในระดับปานกลางทั้งหมดตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ เนื้อหา ($\bar{x} = 2.81$) รูปเล่ม ($\bar{x} = 2.67$) และ สำนวนภาษา ($\bar{x} = 2.51$) ตามลำดับ

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาในการอ่านจากหนังสือสอดคล้องกับภาพรวม เช่นเดียวกัน ดังนี้ เนื้อหา ($\bar{x} = 2.82, 2.81$) รูปเล่ม ($\bar{x} = 2.66, 2.69$) และ สำนวนภาษา ($\bar{x} = 2.53, 2.50$) ตามลำดับ

ในประเด็นปัญหาจากสำนวนภาษา จำแนกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สำนวนภาษา เนื้อหา และรูปเล่ม พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลางและน้อย ปัญหาในระดับปานกลางมี 3 หัวข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ สำนวนภาษาเข้าใจยาก ($\bar{x} = 3.10$) สำนวนภาษาไม่สละสลวย ($\bar{x} = 2.71$) และมีภาษาต่างประเทศแทรก ($\bar{x} = 2.66$) ปัญหาในระดับน้อยมี 4 ประเด็น ได้แก่ มี

ภาษาถิ่นแทรก ($\bar{x} = 2.43$) ใช้คำผิดความหมายและ จำนวนภาษาไม่สุภาพ ($\bar{x} = 2.34$) เท่ากัน และ สะกดคำผิด ($\bar{x} = 2.02$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยที่พบว่า ปัญหาจากจำนวนภาษาที่นักศึกษาประสบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จำนวนภาษาเข้าใจยาก อาจเป็นเพราะภาษาเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จำนวนภาษามีทั้งที่เกิดขึ้นใหม่ และจำนวนภาษาที่เลิกหรือหมดความนิยมในการใช้ จำนวนภาษาที่ใหม่อาจไม่คุ้นเคย ทำให้ต้องตีความจากบริบทของเนื้อเรื่อง หรือบางจำนวนเป็นคำที่ตายแล้ว คือ ไม่มีผู้นิยมใช้ หรือเป็นภาษาโบราณ จึงต้องทำความเข้าใจกับจำนวนภาษาของหนังสือที่อ่าน จำนวนภาษาที่เข้าใจยาก อาจเป็นผลมาจากประเภทหนังสือที่นักศึกษาอ่าน เช่น การอ่านหนังสือสารคดีด้านวิทยาศาสตร์ มักใช้จำนวนที่เป็นเชิงวิชาการและมีภาษาต่างประเทศแทรก ต้องตีความจากจำนวนที่นักวิชาการเขียน รวมทั้งทำความเข้าใจคำศัพท์ที่พบ เนื้อหาหนังสือบันเทิงคดีที่นักศึกษาอ่านมากคือ ตลกขบขัน อาจเป็นส่วนหนึ่งในปัญหาด้านจำนวนภาษา โดยหนังสือบางเล่มมีการใช้คำพวน และใช้การเล่นคำเพื่อให้เกิดความตลกขบขัน ผู้อ่านต้องมีการตีความจำนวนภาษาที่พบ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าจำนวนภาษาเข้าใจยาก

ปัญหาการอ่านจากจำนวนภาษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาคล้ายกัน โดยนักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาในระดับปานกลางและระดับน้อย ปัญหาที่นักศึกษาชายประสบในระดับปานกลางมี 3 หัวข้อ คือ จำนวนภาษาเข้าใจยาก ($\bar{x} = 3.13$) มีภาษาต่างประเทศแทรก ($\bar{x} = 2.74$) และจำนวนภาษาไม่สละสลวย ($\bar{x} = 2.64$) ปัญหาในระดับน้อยมี 4 ประเด็น ได้แก่ ใช้คำผิดความหมาย ($\bar{x} = 2.44$) มีภาษาถิ่นแทรก ($\bar{x} = 2.42$) สะกดคำผิด ($\bar{x} = 2.31$) และจำนวนภาษาไม่สุภาพ ($\bar{x} = 2.01$) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงประสบปัญหาในระดับปานกลางและระดับน้อย ในระดับปานกลางมี 3 ประเด็น ได้แก่ จำนวนภาษาเข้าใจยาก ($\bar{x} = 3.06$) จำนวนภาษาไม่สละสลวย ($\bar{x} = 2.77$) และมีภาษาต่างประเทศแทรก ($\bar{x} = 2.58$) ปัญหาในระดับน้อยมี 4 ประเด็น ได้แก่ มีภาษาถิ่นแทรก ($\bar{x} = 2.43$) สะกดคำผิด ($\bar{x} = 2.38$) ใช้คำผิดความหมาย ($\bar{x} = 2.26$) และจำนวนภาษาไม่สุภาพ ($\bar{x} = 2.04$) ตามลำดับ

ปัญหาการอ่านจากเนื้อหาจำแนกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ เนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ เนื้อหาเข้าใจยาก เนื้อหาซ้ำ เนื้อหาไม่สุภาพ เนื้อหาเน้นการสั่งสอน พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลางและน้อย ปัญหาในระดับปานกลางมี 3 หัวข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ เนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ ($\bar{x} = 3.27$) เนื้อหาเข้าใจยาก ($\bar{x} = 3.19$) และเนื้อหาซ้ำ ($\bar{x} = 3.01$) ปัญหาในระดับน้อยมี 2 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเน้นการสั่งสอน ($\bar{x} = 2.43$) และเนื้อหาไม่สุภาพ ($\bar{x} = 2.17$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการอ่าน คือ เนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่กำหนดว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก คือ หนังสือมีเนื้อหาที่ไม่ตรงกับความสนใจ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจก็เป็นปัญหาในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาอ่านหนังสือจำนวนไม่มาก และความสนใจในการอ่านหนังสือมีความหลากหลาย นักศึกษาสามารถเลือกหนังสืออื่นๆ แทนหนังสือที่ต้องการ ได้จึงประสบปัญหาด้านเนื้อหาในระดับปานกลาง

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาในการอ่านจากเนื้อหาในระดับปานกลางและระดับน้อยตรงกัน ปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ประเด็น ดังนี้ เนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ ($\bar{x} = 3.33, 3.22$) เนื้อหาเข้าใจยาก ($\bar{x} = 3.26, 3.14$) และเนื้อหาซ้ำ ($\bar{x} = 3.07, 2.96$) ปัญหาในระดับน้อยมี 2 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเน้นการสั่งสอน ($\bar{x} = 2.38, 2.47$) และเนื้อหาไม่สุภาพ ($\bar{x} = 2.06, 2.26$) ตามลำดับ

ปัญหาการอ่านจากรูปเล่ม จำแนกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ ปกไม่น่าสนใจ การเรียงหน้าผิด หน้าหนังสือขาดหาย ตัวอักษรไม่ชัดเจน และตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก (น้อยกว่า 12 point) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลางและน้อย ปัญหาในระดับปานกลางมี 4 ประเด็นตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ปกไม่น่าสนใจ ($\bar{x} = 2.83$) ตัวอักษรไม่ชัดเจน ($\bar{x} = 2.78$) หน้าหนังสือขาดหาย ($\bar{x} = 2.68$) และตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก ($\bar{x} = 2.62$) ตามลำดับ ปัญหาในระดับน้อยมี 1 ประเด็น คือ การเรียงหน้าผิด ($\bar{x} = 2.45$) (ตารางที่ 27)

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง คือ ปกไม่น่าสนใจ ตัวอักษรไม่ชัดเจน หน้าหนังสือขาดหาย และตัวอักษรมีขนาดเล็ก อาจเป็นเพราะทางสำนักพิมพ์ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีทางการพิมพ์และคุณภาพของสิ่งพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ

นักศึกษาชายและนักศึกษหญิงประสบปัญหาในการอ่านจากรูปเล่มในระดับปานกลางและระดับน้อยเช่นเดียวกัน แต่มีลำดับปัญหาตามค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษาชายประสบปัญหาในระดับปานกลาง คือ ตัวอักษรไม่ชัดเจน ($\bar{x} = 2.79$) หน้าหนังสือขาดหาย ($\bar{x} = 2.74$) ปกไม่น่าสนใจ ($\bar{x} = 2.73$) และตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก ($\bar{x} = 2.57$) ตามลำดับ ปัญหาในระดับน้อยมี 1 ประเด็น คือ การเรียงหน้าผิด ($\bar{x} = 2.48$) ส่วนนักศึกษหญิงประสบปัญหาในระดับปานกลางตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ปกไม่น่าสนใจ ($\bar{x} = 2.92$) ตัวอักษรไม่ชัดเจน ($\bar{x} = 2.77$) ตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก ($\bar{x} = 2.68$) และหน้าหนังสือขาดหาย ($\bar{x} = 2.63$) ตามลำดับ ปัญหาในระดับน้อยมี 1 ประเด็น คือ การเรียงหน้าผิด ($\bar{x} = 2.43$)

4.1.3 ปัญหาจากแหล่งการอ่าน

ปัญหาในการอ่านที่มีสาเหตุจากแหล่งการอ่าน ซึ่งจำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ห้องสมุด ร้านจำหน่ายหนังสือ และร้านเช่าหนังสือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาจากแหล่งการอ่านทุกประเภทในระดับปานกลางตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ร้านเช่าหนังสือ ($\bar{x} = 3.09$) ร้านจำหน่ายหนังสือ ($\bar{x} = 2.99$) และห้องสมุด ($\bar{x} = 2.85$)

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาในการอ่านจากแหล่งการอ่านทุกประเภทในระดับปานกลางเช่นเดียวกันและมีประเด็นที่เป็นปัญหาสอดคล้องกันตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ร้านเช่าหนังสือ (ชาย $\bar{x} = 3.00$, หญิง $\bar{x} = 3.17$) ร้านจำหน่ายหนังสือ (ชาย $\bar{x} = 2.99$, หญิง $\bar{x} = 2.99$) และห้องสมุด (ชาย $\bar{x} = 2.76$, หญิง $\bar{x} = 2.94$) ตามลำดับ

ปัญหาจากห้องสมุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับมากปานกลาง และระดับน้อย ปัญหาจากห้องสมุดที่นักศึกษาประสบในระดับมาก คือ ไม่มีหนังสือที่ต้องการในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.53$) ปัญหาในระดับปานกลางมี 5 ประเด็นตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ หนังสือมีสภาพเก่า/ชำรุด ($\bar{x} = 3.36$) หนังสือของห้องสมุดไม่ทันสมัย ($\bar{x} = 3.30$) ห้องสมุดมีหนังสือน้อย ($\bar{x} = 3.22$) การจัดหนังสือทำให้เข้าถึงหนังสือได้ยาก ($\bar{x} = 2.87$) และช่วงเวลาให้ขอยืมหนังสือสั้น ($\bar{x} = 2.71$) ปัญหาในระดับน้อย ได้แก่ วิธีการเข้าใช้ห้องสมุดยุ่งยาก ($\bar{x} = 2.06$) และค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้ห้องสมุดสูง ($x = 1.76$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยที่พบว่า ปัญหาจากห้องสมุดที่นักศึกษาประสบในระดับมาก คือ ไม่มีหนังสือที่ต้องการภายในห้องสมุด อาจเป็นเพราะห้องสมุดต้องให้บริการแก่บุคคลเป็นจำนวนมาก และไม่อาจตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทุกคน เนื่องจากห้องสมุดต่างๆ มีงบประมาณการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยเน้นที่การศึกษาค้นคว้า การวิจัย หนังสือของห้องสมุดจึงต้องตอบสนองกับนโยบายการเรียนการสอนของภาควิชาและคณะต่างๆ หนังสือที่นักศึกษาอ่านเพื่อความเพลิดเพลินมีเนื้อหาไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการจัดหาหนังสือของห้องสมุดมหาวิทยาลัย เช่น นักศึกษาอ่านหนังสือเนื้อหาตลกขบขัน การผจญภัย ทำให้การซื้อหนังสือที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามีน้อย ดังนั้นนักศึกษาจึงประสบปัญหาไม่มีหนังสือที่ต้องการในห้องสมุดในระดับมาก

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาจากห้องสมุดในลำดับสอดคล้องกันแต่มีค่าเฉลี่ยปัญหาแตกต่างกันในบางประเด็นดังนี้ โดยนักศึกษาชายประสบปัญหาในการอ่านจาก

ห้องสมุดในระดับปานกลางและระดับน้อย ในระดับปานกลางมี 6 ประเด็น ดังนี้ ไม่มีหนังสือที่
 ต้องการในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.40$) หนังสือมีสภาพเก่า/ชำรุด ($\bar{x} = 3.25$) หนังสือไม่ทันสมัย ($\bar{x} =$
 3.17) ห้องสมุดมีหนังสือน้อย ($\bar{x} = 3.07$) การจัดหนังสือทำให้เข้าถึงหนังสือได้ยาก ($\bar{x} = 2.82$)
 และช่วงเวลาให้ขอยืมหนังสือสั้น ($\bar{x} = 2.66$) ปัญหาในการอ่านในระดับน้อยมี 2 ประเด็น ได้แก่
 วิธีการเข้าใช้ห้องสมุดยุ่งยาก ($\bar{x} = 1.98$) และค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้ห้องสมุดสูง ($\bar{x} = 1.70$)
 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิงประสบปัญหาในการอ่านจากห้องสมุดในระดับมาก ปานกลาง และ
 ระดับน้อย ปัญหาในระดับมากมี 1 ประเด็น คือ ไม่มีหนังสือที่ต้องการในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.65$)
 ปัญหาอื่นๆ อีก 5 ประเด็นอยู่ในระดับปานกลางดังนี้ หนังสือมีสภาพเก่า/ชำรุด ($\bar{x} = 3.47$)
 หนังสือไม่ทันสมัย ($\bar{x} = 3.42$) ห้องสมุดมีหนังสือน้อย ($\bar{x} = 3.36$) การจัดหนังสือทำให้เข้าถึง
 หนังสือได้ยาก ($\bar{x} = 2.92$) และช่วงเวลาให้ขอยืมหนังสือสั้น ($\bar{x} = 2.76$) ปัญหาในระดับน้อยมี 2
 ประเด็น ได้แก่ วิธีการเข้าใช้ห้องสมุดยุ่งยาก ($\bar{x} = 2.13$) และค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้ห้องสมุดสูง
 ($\bar{x} = 1.81$) ตามลำดับ

ปัญหาจากร้านจำหน่ายหนังสือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในระดับ
 ปานกลางทั้งหมด คือ ไม่มีหนังสือตัวอย่างให้ดูเนื้อหา ($\bar{x} = 3.27$) ไม่มีหนังสือเล่มที่ต้องการใน
 ร้านจำหน่ายหนังสือ ($\bar{x} = 3.02$) และการจัดหนังสือในร้านทำให้เข้าถึงหนังสือยาก ($\bar{x} = 2.67$)

ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาจากร้านจำหน่ายหนังสือในระดับปานกลาง
 ทั้งหมด ส่วนประเด็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่มีหนังสือตัวอย่างให้ดูเนื้อหา อาจเป็นเพราะ
 หนังสือบางเล่มมีราคาแพงมาก ผู้ซื้อบางคนที่เข้ามาอ่านไม่ได้ถนอมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี
 ทำให้ผู้ที่ต้องการซื้ออาจจะไม่ยอมซื้อหนังสือที่มีสภาพชำรุดเสียหาย เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่
 เกิดขึ้น ทางร้านหนังสือจึงไม่ได้จัดหนังสือตัวอย่างไว้ให้บริการแก่ผู้ซื้อ ปัญหารองลงมาคือ ไม่มี
 หนังสือที่ต้องการในร้านจำหน่ายหนังสือ เนื่องจากบางร้านมีขนาดเล็ก ทำให้ตำรองหนังสือ
 สำหรับขายไว้ได้ไม่มาก นักศึกษาจึงประสบปัญหาไม่มีหนังสือเล่มที่ต้องการในร้าน

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาจากร้านจำหน่ายหนังสือในระดับปานกลาง
 ในลำดับตรงกันดังนี้ ไม่มีหนังสือตัวอย่างให้ดูเนื้อหา (ชาย $\bar{x} = 3.24$, หญิง $\bar{x} = 3.31$) ไม่มีหนังสือ
 เล่มที่ต้องการในร้านจำหน่ายหนังสือ (ชาย $\bar{x} = 3.07$, หญิง $\bar{x} = 2.98$) และการจัดหนังสือในร้านทำ
 ให้เข้าถึงหนังสือยาก (ชาย $\bar{x} = 2.65$, หญิง $\bar{x} = 2.68$) ตามลำดับ

ปัญหาจากร้านเช่าหนังสือ จำแนกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ หนังสือที่ต้องการอ่านต้องรอคอย
 นาน หนังสือไม่ตรงกับความสนใจ หนังสือชำรุด และค่าเช่าหนังสือแพง ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลางทั้งหมดตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ หนังสือที่ต้องการอ่านต้องรอคอยนาน ($\bar{x} = 3.30$) ค่าเช่าหนังสือแพง ($\bar{x} = 3.14$) หนังสือไม่ตรงกับความสนใจ ($\bar{x} = 2.98$) และหนังสือชำรุด ($\bar{x} = 2.95$) ตามลำดับ

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาจากร้านเช่าหนังสืออยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น แต่มีลำดับค่าเฉลี่ยปัญหาแตกต่างกันของประเด็นดังนี้ นักศึกษาชายประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการอ่านต้องรอคอยนาน ($\bar{x} = 3.31$) ค่าเช่าหนังสือแพง ($\bar{x} = 2.97$) หนังสือไม่ตรงกับความสนใจ ($\bar{x} = 2.92$) และหนังสือชำรุด ($\bar{x} = 2.80$) ส่วนนักศึกษาหญิงประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการอ่านต้องรอคอยนาน และค่าเช่าหนังสือแพง ($\bar{x} = 3.29$) เท่ากัน หนังสือชำรุด ($\bar{x} = 3.08$) และหนังสือไม่ตรงกับความสนใจ ($\bar{x} = 3.04$) ตามลำดับ (ตารางที่ 28)

4.1.4 ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ

ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการอ่านในระดับมาก ปานกลาง และระดับน้อย ปัญหาในระดับมาก คือ หนังสือมีราคาแพง ($\bar{x} = 4.11$) ปัญหาในการเผยแพร่หนังสือในระดับปานกลางมี 4 ประเด็น ได้แก่ หนังสือที่ต้องการอ่านหาซื้อได้ยาก ($\bar{x} = 3.36$) ห้องสมุดนอกสถาบันการศึกษามีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.31$) หนังสือที่ต้องการไม่มีจำหน่าย ($\bar{x} = 3.18$) และแหล่งจำหน่ายหนังสือมีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.05$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยที่พบว่า ปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือที่นักศึกษาประสบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ หนังสือมีราคาแพง ($\bar{x} = 4.11$) อาจเป็นเพราะการตีพิมพ์หนังสือในประเทศไทยแต่ละชื่อเรื่องมีจำนวนไม่มากนัก ทำให้ต้นทุนการผลิตแพง ราคาหนังสือจึงแพงตามต้นทุนที่เกิดขึ้น ประกอบกับนักศึกษาเป็นผู้ไม่มีรายได้ของตนเอง จึงประสบปัญหาในระดับมาก

นักศึกษาชายและหญิงประสบปัญหาจากการเผยแพร่หนังสือในระดับมากไม่ตรงกัน คือ หนังสือมีราคาแพง (ชาย $\bar{x} = 4.08$, หญิง $\bar{x} = 4.13$) แต่ประสบปัญหาในระดับปานกลางในลำดับแตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษาชายประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการอ่านหาซื้อได้ยาก ($\bar{x} = 3.44$) หนังสือที่ต้องการไม่มีจำหน่าย ($\bar{x} = 3.36$) ห้องสมุดนอกสถาบันการศึกษามีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.30$) และแหล่งจำหน่ายหนังสือมีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.10$) ส่วนนักศึกษาหญิงประสบปัญหาห้องสมุดนอกสถาบันการศึกษามีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.31$) หนังสือที่ต้องการอ่านหาซื้อได้ยาก

($\bar{x} = 3.29$) หนังสือที่ต้องการไม่มีจำหน่าย ($\bar{x} = 3.03$) และแหล่งจำหน่ายหนังสือมีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.00$) ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่กำหนดไว้มีดังนี้

นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ และอ่านหนังสือภาษาไทยประเภทสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นักศึกษาระดับปริญญาตรีประสบปัญหาการอ่านในระดับมาก คือ หนังสือมีเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ

ผลการวิจัยพบว่า มีทั้งประเด็นที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

ผลการวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่อ่านหนังสือภาษาไทยประเภทสารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนใหญ่อ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือ 4 ประการ ได้แก่ อ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพื่อเกิดความคิด ตามลำดับ โดยการอ่านเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์เป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านหนังสือของนักศึกษาส่วนน้อยจำนวน 152 คน (ร้อยละ 48.52)

สมมติฐานข้อที่ 2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีประสบปัญหาการอ่านในระดับมาก คือ หนังสือมีเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการอ่านจากเนื้อหาในระดับปานกลางทุกข้อ แต่ปัญหาเนื้อหาไม่ตรงกับความสนใจเป็นปัญหาระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

4.2 ข้อเสนอแนะและการประยุกต์ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นแนวทางในการดำเนินการและส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและเยาวชน และเป็นแนวทางในการผลิตหนังสือให้สนองความต้องการของนักศึกษาและเยาวชน ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐบาล

4.2.1.1 ควรจัดตั้งหรือปรับปรุงห้องสมุดที่ให้บริการแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป เช่น ห้องสมุดประชาชน ควรจัดสถานที่อ่านหนังสือให้ได้มาตรฐานและให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น มีบุคลากรอย่างเพียงพอและจัดหาหนังสือให้สนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มวัย

4.2.1.2 ส่งเสริมให้เยาวชนโดยเฉพาะนักศึกษาสนใจในการอ่าน โดยจัดทำโครงการส่งเสริมการอ่านระดับชาติ เช่น จัดงานสัปดาห์หนังสือ โดยให้มีความถี่ในการจัดเพิ่มขึ้นและหมุนเวียนไปในส่วนภูมิภาค

4.2.1.3 รัฐดำเนินมาตรการเพื่อลดราคาหนังสือ เช่น การลดราคาภาษีกระดาษลดภาษีนำเข้าหนังสือจากต่างประเทศ สนับสนุนเงินทุนในการผลิตหนังสือให้กับผู้ผลิต

4.2.2 ข้อเสนอแนะต่อห้องสมุด

ห้องสมุดมหาวิทยาลัย

4.2.2.1 มีการสำรวจความต้องการประเภทของหนังสือที่นักศึกษาสนใจหรือต้องการอ่าน เช่น ประเภทบันเทิงคดี และจัดหาให้ตรงกับความต้องการ ได้แก่ การจัดหาหนังสือสารคดี เนื้อหาการท่องเที่ยว และจัดหาหนังสือบันเทิงคดีเนื้อหาตลกขบขันและการผจญภัย

4.2.2.2 มีการตรวจสอบสภาพหนังสือให้นำไปใช้อ่าน เมื่อพบหนังสือชำรุด ให้นำมาซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือจัดหาเล่มใหม่มาทดแทน

4.2.2.3 การเตรียมหนังสือใหม่ให้บริการ ควรทำด้วยความรวดเร็วเพื่อให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้ และมีการสำรวจชั้นหนังสือให้จัดวางอย่างถูกต้องสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาได้ง่าย และมีการให้ความรู้กับผู้ใช้บริการในการค้นหาหนังสือ

ห้องสมุดประชาชน

4.2.2.4 สร้างห้องสมุดประชาชนเพิ่มขึ้นและจัดทำโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ เพื่อเข้าถึงเยาวชนให้มากขึ้น และเพิ่มความสะดวกในการเข้าใช้บริการ

4.2.2.5 จัดทำโครงการส่งเสริมการอ่านให้กับเยาวชนเพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

4.2.3 ข้อเสนอแนะต่อร้านจำหน่ายหนังสือ

4.2.3.1 มีการส่งเสริมการขายโดยวิธีลดราคาหนังสือ สมาชิกควรได้รับส่วนลดเป็นกรณีพิเศษหรือมีสิทธิพิเศษอื่นๆ

4.2.3.2 ควรมีหนังสือตัวอย่างให้ประกอบการพิจารณาซื้อหนังสือ

4.2.3.3 ควรมีการจำหน่ายหนังสือ ทุกประเภท และจากสำนักพิมพ์ต่างๆ

4.2.3.4 จัดหนังสือให้ค้นหาได้ง่ายเพื่อความสะดวกในการใช้บริการ

II. ข้อเสนอแนะต่อผู้เกี่ยวข้องในการผลิตหนังสือ

4.3.1 สำนักพิมพ์หนังสือควรผลิตหนังสือที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจและสนองความต้องการของวัยรุ่น เพิ่มแนวที่นักศึกษาชอบอ่านเช่นบันเทิงคดีผจญภัย ตลกขบขัน และแนวเนื้อหาที่ยังมีน้อย เช่น แนวจินตนาการ และแนววิทยาศาสตร์

4.3.2 ควรมีการผลิตหนังสือชื่อเรื่องเดียวกันใน 2 ลักษณะ คือ ผลิตหนังสือที่ใช้กระดาษดีเพื่อให้เก็บรักษาหนังสือได้นาน และผลิตหนังสือที่ใช้กระดาษราคาถูกเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักศึกษาและผู้มีรายได้น้อย

4.3.3 นักเขียน/นักแปลหนังสือควรแต่งหรือเรียบเรียงโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและอ่านเข้าใจได้ง่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของนักศึกษาที่ควรศึกษาในหัวข้อต่อไป คือ

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในส่วนภูมิภาค
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน
3. ควรทำการวิจัยการอ่านในกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย